

DE VEILIGHEIDSREGIO

UITGAVE VAN HET VEILIGHEIDSBERAAD IN SAMENWERKING MET NVBR, POLITIE NEDERLAND, GHOR, VNG EN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

2 Visie Raad van Korpschefs op versterking en verbreding van de veiligheidsregio

In haar net verschenen *position paper* stelt de raad haar ambities voor de toekomst binnen de veiligheidsregio's vast.

4 Rijkswaterstaat versterkt partnerschap met veiligheidsregio's

Dit keer in de rubriek Samenwerkingspartners van de veiligheidsregio's: Rijkswaterstaat. 's Lands grootste beheerder van het hoofdwegennet, vaarwegen en hoofdwatersysteem.

6 Rampenbestrijding behoeft nog verbetering

Van de 25 veiligheidsregio's voldoen er acht bijna aan de gestelde uitgangspunten. De staatssecretaris spreekt de verwachting uit dat alle regio's in 2011 de rampenbestrijding op orde hebben.

9 Veilige wijken en terugdringen van zware criminaliteit

De politieberaden leggen in een brief de politiek een aantal keuzes voor over de prioriteiten voor de komende jaren en de randvoorwaarden daarbij.

Vitale partnerschappen in veiligheid

Convenanten intensiveren regionale samenwerking

Alle veiligheids- en politieregio's krijgen landelijke convenanten aangeboden voor de samenwerking met de vitale sectoren gas/elektra, drinkwater en telecom/ICT. Het convenant moet bijdragen aan een duurzaam partnerschap tussen de vitale sector en de veiligheidsregio en ook aan de bescherming van vitale infrastructuur op regionaal niveau. Het Veiligheidsberaad voert het project 'Vitale Partnerschappen in Veiligheid' uit dat door BZK wordt gefinancierd. Het ministerie had eerder aangegeven dat de bescherming van vitale infrastructuur en de samenwerking met de betrokken organisaties op regionaal niveau nog onvoldoende invulling krijgt.

Met de sector drinkwater is de eerste stap gezet. Op dit moment wordt de laatste hand gelegd aan een convenant voor de energie-sector. Daarna volgt de telecom/ICT sector. De landelijke convenanten vormen de basis voor de regionale invulling van de gezamenlijke crisisbeheersing. Dankzij de basisteksten hoeven de vitale sectoren en de regio's niet allerlei afzonderlijke afspraken te maken.

Burgemeester Henk Jan Meijer van Zwolle, lid Dagelijks Bestuur Veiligheidsberaad, heeft dit project onder zijn hoede genomen. Het is een van de onderdelen van zijn portefeuille Multidisciplinaire samenwerking. Een portefeuille die flink in ontwikkeling is. Zo wordt bijvoorbeeld gewerkt aan een handreiking evenementenbeleid en aan een landelijke invulling van het slachtoffervolgsysteem. Over de convenanten van het project 'Vitale

Partnerschappen in Veiligheid' heeft Meijer een duidelijke mening; "De convenanten zijn geen doel op zich", stelt hij. "Ze vormen een middel, een instrument om de samenwerking vorm te geven of te verbeteren. Het is een overeenkomst met een actielijst. We spreken af wat we wanneer doen en wie we erbij betrekken. En dan nog blijft het mensenwerk. Maar wel van professionals die elkaar kennen, vertrouwen en onder bijzondere omstandigheden problemen oplossen."

CONCRET

Het gaat om heel concrete zaken. Het organiseren van veiligheid brengt vaak ingewikkelde constructies en abstracte zaken met zich mee, maar hier staan praktische afspraken centraal. Burgemeester Meijer, tevens voorzitter van de Veiligheidsregio IJsselland: "Ik vind het van groot belang dat een vertegenwoordiger van de vitale sector die bij een calamiteit betrokken

AFSPRAKEN MAKEN

In de convenanten worden afspraken gemaakt over tenminste de volgende onderwerpen:

- de wijze waarop de betrokken crisisfunctionarissen een duurzame relatie opbouwen
- specifieke afspraken die politie- en veiligheidsregio's in hun continuïteits- en crisisplannen moeten opnemen;
- specifieke afspraken die de sectoren in hun continuïteits- en crisisplannen moeten opnemen;
- de wijze waarop de gezamenlijke afspraken worden beoefend;
- afspraken over alarmering, opschaling, inzet en afschaling.

is, aan het regionaal beleidsteam wordt toegevoegd. Dat is goed geregeld in de wet. Ook in de communicatie naar de burger toe is belangrijk dat we duidelijk zijn en met één mond spreken. Als een voorziening is uitgevallen en de crisispartner verwacht dat de storing mogelijk 48 uur zal duren moet je als overheid niet met andere getallen komen."

Wat is het bestuurlijke belang van het hebben van afspraken met deze sectoren?

Meijer: "Dat we steeds goed voorbereid zijn. Want als zich een ernstig incident voordoet zullen bestuurders leiding moeten geven. Je weet ook dat je je moet kunnen verantwoorden. Dan is het goed dat je voorbereid bent. We oefenen met de crisispartners. We kennen de regionale vertegenwoordigers. Convenanten vormen een geweldig hulpmiddel om richting te geven aan dit proces waarin meerdere partijen elkaar tegenkomen."

REGISSEUR

De veiligheidsregio ontwikkelt zich in de ogen van Meijer steeds meer tot 'regisseur van samenwerking'. Niet alleen voor de bekende vier kolommen, maar ook voor meer externe partners die een belangrijke rol vervullen bij de bescherming of waar nodig herstel van de vitale infrastructuur. Natuurlijk hebben de sectoren het liefst van doen met één veiligheidsregio die heel Nederland vertegenwoordigt, geeft Meijer zelf al aan. "Maar aan de andere kant gebeurt een incident of crisis wel op een locatie waar je te maken hebt met lokale mensen en bestuurders die de burgers vertegenwoordigen." Convenanten vormen naar zijn oordeel een uitstekend middel: "Het zijn richtinggevende afspraken waarbinnen ruimte is om regionaal aanvullende afspraken te maken, al naar gelang de cultuur of het risicoprofiel van de regio. Die ruimte moet er ook zijn, principieel en prak-

Meijer: "Zorg als burgemeester dat je je relatiennetwerk op orde hebt."

tisch. Al werken we natuurlijk voor het grootste deel met uniforme afspraken."

EMANCIPATIE

Wat adviseert Meijer aan zijn collega-bestuurders nu de eerste convenanten klaar of bijna klaar zijn? Meijer: "Ik zou dit niet met een hamerslag afdoen. Je bent *Vervolg op pagina 3*

Stand van zaken Wet veiligheidsregio's

De Wet veiligheidsregio's en de Aanpassingswet veiligheidsregio's zijn gepubliceerd in het Staatsblad (Stb. 2010 nrs. 145 en 146). Een geconsolideerde en samengevoegde versie van deze beide wetten is te vinden op de website van BZK: www.minbzk.nl/onderwerpen/veiligheid/veiligheidsregio's/kamerstukken/@126105/wet

De twee besluiten: het Besluit veiligheidsregio's en het Besluit personeel veiligheidsregio's, zijn inmiddels terug van de Raad van State. In beide gevallen heeft de Raad geen bezwaren geopperd die de verdere inwerkingtreding van deze besluiten zouden vertragen of belemmeren. De adviezen van de Raad worden momenteel verwerkt in de beide besluiten. Eind juni is dit afgerond.

Ook is de consultatie van de ministeriële regeling personeel afgerond en worden de resultaten daarvan verwerkt. Dit betekent dat de beide besluiten en de ministeriële regeling begin juli gepubliceerd kunnen worden. Kortom, niets staat de inwerkingtreding van de Wet en de besluiten begin oktober 2010 meer in de weg. De exacte datum van inwerkingtreding van de Wet veiligheidsregio's, de Aanpassingswet veiligheidsregio's, de besluiten en de ministeriële regeling worden bekend gemaakt via een inwerkingtreding koninklijk besluit (KB). De streefdatum is en blijft 1 oktober 2010.

HET STAAT IN DE WET

In de Wet veiligheidsregio's die binnenkort van kracht is, staat dat veiligheidsregio's afspraken moeten maken met vitale partijen. Drinkwaterbedrijven en andere vitale infrastructuurbedrijven zijn in het wetgevingstraject van de Wet veiligheidsregio's (Wvr) aangemerkt als crisispartners waarmee het bestuur van de veiligheidsregio zal samenwerken en afspraken maakt over crisisbeheersing en rampenbestrijding. Zij worden geacht gezamenlijk voorbereidingen te treffen en ervoor te zorgen dat er coördinatie bij de aanpak van een ramp of crisis tot stand komt.

De convenanten worden niet als verplicht opgelegd. Zo is het eerste convenant voor de drinkwatersector na de bestuurlijke vaststelling door het Vewin-bestuur en het Veiligheidsberaad aan de regio's en drinkwaterbedrijven aangeboden. Daarbij is het verzoek gedaan om het convenant in de regio te ondertekenen en de afspraken uit te werken en te implementeren.

Zodra een convenant gereed is, wordt deze beschikbaar gesteld via de website van het Veiligheidsberaad en verstuurd naar alle betrokken partijen en regionale contactpersonen.

Visie Raad van Korpschefs op versterking en verbreding van de veiligheidsregio

Op 14 april 2010 heeft de Raad van Korpschefs (RKC) haar ambitie voor de toekomst van de politie binnen de veiligheidsregio vastgesteld in een 'position paper veiligheidsregio'. De RKC wil de komende jaren inzetten op het versterken van de samenwerking binnen de veiligheidsregio. Verder is de raad van mening dat verbreding van taken binnen de veiligheidsregio in de toekomst wenselijk is, maar verbindt hieraan wel een aantal randvoorwaarden. De belangrijkste items uit de position paper worden hieronder kort toegelicht.

VERSTERKING

Een sterke veiligheidsregio impliceert sterke kolommen die vanuit hun eigen disciplines efficiënt en effectief samenwerken. Hierbij is het van belang een aantal zaken voor ogen te houden. De rol van de politie

vormt van de politieprocessen. Om de zeggenschap van de politie over de politiemeldkamer te borgen, zijn afspraken nodig over de aansturing en het beheer. De meldkamer is de lifeline van de politieagent op straat, waardoor het essentieel is dat de korpschef zijn verantwoordelijkheid over de politieprocessen in de meldkamer moet kunnen waarmaken.

VERBREDING

In haar position paper stelt de Raad van Korpschefs dat verdere verbreding van de taken van de veiligheidsregio betekent dat er taken worden opgepakt binnen de veiligheidsregio, die verder gaan dan rampenbestrijding en crisisbeheersing in smalle zin. Voorbeelden hiervan zijn de aanpak van hennepsteelt en de voorbereiding van de jaarwisseling. Verbreding van de taken van de veiligheidsregio en het doorontwikkelen van de veiligheidsregio tot een integraal platform voor veiligheid, is voor de meeste politieregio's op dit moment geen realistische optie. Hiervoor is ook nog

in de Wet veiligheidsregio's is niet helder omschreven. De korpschef moet een formele positie in het bestuur van de veiligheidsregio krijgen. Wettelijke verankering van de adviesrol van de korpschef naar het bestuur van de veiligheidsregio is daarom een van de randvoorwaarden voor het versterken van de samenwerking binnen de veiligheidsregio.

Verder is het afgelopen jaar onder andere binnen de RKC veel gesproken over opschaling van het aantal politieregio's. Uitgangspunt hierbij is congruentie met de veiligheidsregio's. De meest gangbare uitleg hiervan is dat de buitengrenzen gelijk zouden moeten zijn. Dat is ook de visie van het Veiligheidsberaad. Er kunnen dus meer veiligheidsregio's in een politieregio vallen en vice versa. Daarbij is het voor de politie wel onwenselijk om in crisissituaties onder verschillende bestuurders te moeten opereren. Ten tijde van een crisis is het essentieel helder te hebben wie over doorzettingsmacht beschikt. Zeer essentieel is de positie van de meldkamer die immers de backbone

VERVOLG

Op 29 november wordt in Arnhem de expertmeeting 'Politie in de veiligheidsregio' georganiseerd. Een van de onderwerpen van deze bijeenkomst is de 'position paper veiligheidsregio' van de RKC.

geen wettelijke basis. Zo is er een fundamenteel verschil tussen verlengd lokaal bestuur (veiligheidsregio) en functioneel bestuur (politie). Bovendien is de financiering van de kolommen verschillend geregeld, waardoor het lastig is om gemeenschappelijke doelen in de veiligheidsregio te financieren.

Verder vindt de RKC dat de positie van het Openbaar Ministerie (OM) in de Wet veiligheidsregio's is onderbelicht, terwijl bij uitbreiding van de taken van de veiligheidsregio het aspect opsporing een prominenter rol zal gaan spelen. Het OM heeft immers op dat vlak het gezag over de politie. De rol van het OM ten opzichte van de veiligheidsregio zal wettelijk verankerd moeten worden. Tenslotte moeten gemeenten de rampenbestrijding en crisisbeheersing op orde hebben. Gemeenten spelen immers een centrale rol in de veiligheidsregio.

TURBULENT

Op dit moment bevindt de politie - maar ook de veiligheidsregio - zich in een politiek turbulente en dynamische omgeving. De ontwikkelingen binnen de verschillende kolommen, zoals de regionalisering van de brandweer en de discussie over het politiebestedel, kunnen ertoe leiden dat de focus van de organisaties meer intern gericht worden. Maar juist nu is het belang van samenwerking noodzakelijk om de rampenbestrijding en crisisbeheersing op orde te krijgen. //

GASTCOLUMN

Menno van Duin

Tripoli 12 mei 2010: verantwoordelijkheid voor de nafase?

In 2002 studeerde een groep studenten van de Masteropleiding *Crisis and Disaster Management* (olv de Groningse psycholoog Hans van der Sande) af met een studie waarin zij zich afvroegen wanneer nu bij rampen en crises 'de pleuris' uitbreekt. Zij maakten een model dat ze de 'Wet van Pleuris' noemden. Deze wet stelde dat de pleuris wordt veroorzaakt door een combinatie van relevantie, verwijtbaarheid, en vooral mediageniekheid van een ramp. Naarmate deze factoren meer spelen, is de kans groter 'dat de pleuris uitbreekt' en een ramp of crisis langer in de belangstelling staat.

De vliegcrash op Tripoli van 12 mei j.l. - een van de grootste na-oorlogse rampen in termen van aantallen Nederlandse slachtoffers - is enkele weken geleden geschied en nu al bijna uit de aandacht verdwenen. Wij weten nog dat er een overlevende (Ruben) is en dat over de nieuwsgaring van de Telegraaf veel te doen was, maar verder is het waarschijnlijk een ramp die over tien jaar bijna zal zijn vergeten. Vooral de afwezigheid van overlevenden in combinatie met de afwezigheid van (televisie)beelden draagt hier in belangrijke mate toe bij. Mensen kunnen zich nauwelijks met deze ramp identificeren; er zijn schurken noch helden.

Inmiddels is er een speciale site voor nabestaanden en geïnteresseerden (www.ivc-vliegcrashtripoli.nl) met onder andere informatie over de repatriëring, rouwverwerking en nazorg. Een uitstekend initiatief dat past bij de mogelijkheden die onze informatiemaatschappij biedt en de zorg die de overheid dienaangaande heeft.

Een vraag die daar ter sprake komt, luidt: *is de gemeente verantwoordelijk voor de nazorg?* Het gemeentebestuur is verantwoordelijk voor onder meer het gemeentelijke proces 'nazorg en uitvaartverzorging'. Daarom zal de gemeente op dit onderdeel zorgdragen voor haar burgers. Inmiddels zijn er lokale nazorgprocessen opgestart door gemeenten of maatschappelijke organisaties.

Ik vind dat vreemd. Het wordt echt tijd dat wij afstappen van het idee dat gemeenten primair een verantwoordelijkheid hebben bij een dergelijke ramp waarbij niet een of enkele afzonderlijke gemeenten zijn getroffen, maar overlevenden en nabestaanden over geheel Nederland zijn verspreid. Om eenheid van aanpak te krijgen kan het niet zo zijn deze verantwoordelijkheid lokaal/regionaal te blijven beleggen. Eerdere ervaringen in Engeland (o.a. na de ramp met de *Herald of Free Enterprise*, 1987) hebben al de waarde van centrale aansturing aangetoond. Als er ergens rijksinbreng - of tenminste aansturing vanuit één punt - vanzelfsprekend is, is het hier wel. Wij willen niet dat de ene nabestaande (of bij andere calamiteiten overlevende) wel en een ander niet enige vorm van ondersteuning krijgt als hij/zij daar prijs op stelt. Het is om verschillende redenen een ramp die snel vergeten zal worden. Zeker dan is een meer proactieve (*outreaching*) aanpak veel beter vanuit een punt te organiseren.

Menno van Duin

Lector Crisisbeheersing (Nederlands Instituut Fysieke Veiligheid/Politieacademie)

* Van gebeurtenis tot crisis, wanneer breekt de pleuris uit, in: Communicatie bij rampen, MCDM, 2002, p. 16-51.

als burgemeester boegbeeld van de veiligheidsregio. Zorg dus dat je je relatienetwerk op orde hebt, dat je met de voorzitters van de raad van bestuur van de crisispartners spreekt en met hun organisaties aan de gang gaat. Veiligheidsregio's hebben de neiging om erg intern bezig te zijn. Ze zijn vaak druk in de weer met brandweer, GHOR en politie. Maar dit is de emancipatie van de veiligheidsregio. Daar mag jij als voorzitter vorm aan geven."

Natuurlijk kan en zal het Veiligheidsberaad de veiligheidsregio's niets verplicht stellen. Aan de andere kant verwacht Meijer niet dat ook maar één regio dwars gaat liggen. "We zullen moeten laten zien dat we met elkaar een betrouwbare partner zijn. De drinkwater- of energiesector heeft er belang bij om in het hele land op dezelfde manier te kunnen werken. Wordt dat op 25 verschillende manieren gedaan, dan zijn er kennelijk lastige partners in het spel. Als het dan een keer echt crisis is, is de kans groot dat er

fouten worden gemaakt en verkeerde procedures worden gevolgd."

Ook hier geldt dat je bestuurlijk en maatschappelijk niet elk risico kunt uitsluiten. Vroeg of laat zal zich altijd weer ergens een calamiteit voordoen. Dat wordt door geen convenant voorkomen. Burgers begrijpen inmiddels dat 100% veiligheid niet mogelijk is. In elke crisis zullen hulpverleners (professioneel) moeten improviseren. En bestuurders zullen zeker niet moeten denken "dat het wel geregeld is omdat je met elkaar iets hebt afgesproken", zegt Meijer. "Je moet zelf blijven acteren."

ANDERE SECTOREN

Na drinkwater, gas/elektra en telecom/ICT volgen zeer waarschijnlijk andere sectoren. Als dagelijks bestuurder van het Veiligheidsberaad heeft Meijer recent gesproken met Ineke van der Hee, hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat. Deze dienst gaat over de rijkswegen (denk aan grote aanrijdingen), een belangrijk

ACHTERGROND

Afgelopen twintig jaar is regionaal fors geïnvesteerd en zijn overal in het land structurele verbeteringen gerealiseerd waarmee de brandweezorg en rampenbestrijding op een hoger peil is gebracht. Enkele grotere rampen en crisissituaties hebben echter het besef versterkt 'dat ontwikkelingen in de samenleving sneller en anders verlopen dan de hulpverleningsorganisaties hebben kunnen bijbenen', zo stelt staatssecretaris Bijleveld van BZK in een recente brief aan de Kamer vast. Daarom dient rampenbestrijding (nog) professioneler en grootschaliger te worden georganiseerd en te worden verbreed naar crisisbeheersing. Het ministerie houdt daarbij rekening met een breed scala aan mogelijke verstoringen van de samenleving door

natuurlijke, technische of maatschappelijke oorzaken.

Volgens BZK is het dan ook noodzakelijk om ook samenwerkingsverbanden aan te gaan met een bredere kring van partnerorganisaties buiten het reguliere netwerk van hulporganisaties.

Het belang van samenwerking met vitale sectoren spreekt voor zich. Om regio's in staat te stellen efficiënt en eenduidig afspraken te maken, krijgen alle veiligheids- en politieregio's landelijke convenanten aangeboden voor samenwerking met de vitale sectoren gas/elektra, drinkwater en telecom/ICT. De bedoeling is dat elke regio zelf aan de hand van een convenant concrete afspraken met de vitale sectoren in de eigen regio maakt.

deel van de rivieren en kanalen (grote aanvaringen) en de dijken en waterkeringen. Meijer noemt als andere belangrijke partner de water-

schappen. Ook met Defensie is gesproken over operationele en logistieke ondersteuning ten tijde van rampen en crises. //

Reacties uit de sectoren

Vewin: "Meer zekerheid, minder risico"

Het convenant voor de sector drinkwater, dat in samenwerking met een aantal drinkwaterbedrijven, veiligheids- en politieregio's, de vereniging van drinkwaterbedrijven Vewin en het Veiligheidsberaad is opgesteld, was als eerste gereed. Het landelijk convenant bevat regionale samenwerkingsafspraken op het gebied van rampenbestrijding, crisisbeheersing, herstel bij incidenten en bescherming en beveiliging van vitale drinkwaterlocaties. Drinkwaterbedrijven zijn sinds 1 januari 2009 officieel partij in het communicatienetwerk C2000. Het convenant regelt dat de partijen afspraken maken over de inzet en opvolging hiervan. Daarnaast is geregeld dat drinkwaterbedrijven bij drinkwatergerelateerde incidenten een plek hebben in het regionaal beleidsteam. Verder zijn in het convenant basisafspraken gemaakt over crisiscommunicatie, de coördinatie bij regio-overstijgende incidenten, én ook heel concreet over de uitrol van nooddrinkwater, wat logistiek een zeer grote uitdaging is.

GLASHOLDER

Directeur Theo Schmitz van Vewin is buitengewoon blij met de afspraken. Niet dat die er niet waren, maar de praktijk is wel dat drinkwaterbedrijven met meerdere regio's te maken hebben. "Door dit convenant af te sluiten en eenduidig geïmplementeerd te krijgen, is in Friesland en Gelderland of waar dan ook voortaan glashelder over welke zaken we het hebben, ook als een incident de grenzen van een regio overschrijdt", verwacht Schmitz. Daarbij ziet het convenant toe op alle fasen in de veiligheidsketen, van beveiligen en bewaken tot en met de situatie die volgt als er daadwerkelijk iets gebeurd is.

Schmitz is 'best trots' dat de drinkwatersector als eerste over een eenduidig en landelijk kader voor regionale samenwerking beschikt: "Drinkwater gaat over publieke gezondheid. Dat drijft ons om dit zo goed mogelijk te doen. Van het moment dat er sprake is van een dreiging of dat mensen ergens tijdelijk zonder water zitten, tot en met het herstellen van de drinkwatervoorziening. Met dit convenant zetten we weer een stukje zekerheid in elkaar. Meer zekerheid en minder risico."

Wateroefening: nooddrinkwateroefening van Brabant Water uit 2009.

Gasunie: calamiteitenoefening Alphen aan den Rijn, 2009.

Gasunie: "Veiligheid voor alles"

Gastransportbedrijf Gasunie is als landelijke netbeheerder verantwoordelijk voor het hoofdtransport van aardgas in Nederland en het noorden van Duitsland en heeft zich de afgelopen jaren ontwikkeld tot een belangrijk knooppunt voor gastransport in Noord-West Europa. Gezien haar product staat veiligheid voorop. Het bedrijf heeft naar eigen zeggen al tientallen jaren heel goed contact met de respectieve brandweer- en politiekorpsen.

"Je moet van elkaar willen weten wat voor processen zich over en weer afspelen, ook en vooral bij calamiteiten", zegt *corporate security advisor* Reinder Woldring. Hij bepaalt bij Gasunie de strategie en beleid voor *security* en is daarmee ook verantwoordelijk voor de contacten met de professionele hulpdiensten in het publieke domein, waaronder de veiligheidsregio's. De afgelopen jaren hebben de partijen juist op dat niveau elkaars taal leren spreken. Maar de landelijke netbeheerder gaat uiteindelijk het liefst voor generieke afspraken. "Want wat in Spijk in Groningen gebeurt met gastransport wijkt niet af van hoe het in Zeeland gaat", redeneert Gasunie. Dus staat haar een landelijk convenant voor ogen waar de 25 veiligheidsregio's zich aan moeten houden. "Het gaat om afspraken over communicatie bij calamiteiten, over oefenen, over hoe te reageren bij alarmering. Ze zijn dusdanig generiek dat ze op geen enkele manier conflicteren met wat in een later stadium in afzonderlijke regio's aan plannen wordt opgemaakt", aldus Woldring.

BESCHERMING

Woldring had het liefst gezien dat het Veiligheidsberaad gemandateerd door de veiligheidsregio's centraal had getekend. Dat kan niet vanwege de autonomie van de veiligheidsregio's. Wat Woldring betreft wordt er overal zo gauw mogelijk getekend. Het convenant stimuleert volgens hem de publiekprivate samenwerking en biedt zicht op uniformiteit bij calamiteitenafwikkeling. Dat komt ook de overheid zelf – lees brandweer en politie in haar optreden – ten goede. "De aanpak is nu regionaal nogal verschillend. Zij is soms teveel afhankelijk van personen", weet Woldring als geen ander. Eenduidig optreden biedt bescherming aan hulpverleners, de omgeving en kan ook bijdragen aan de continuïteit van het gastransport. Veiligheid voor alles!

Netbeheerder Liander: "Eenduidige afspraken"

Liander is een regionale netbeheerder en verzorgt de distributie van elektriciteit en gas in ruim 30 procent van ons land. Het convenant met de energiesector komt op een heel gelegen moment, vindt Stef Nieuwland, manager crisisbeheersing: "Als Liander hebben wij te maken met elf veiligheidsregio's. Het zou niet goed zijn als je daar allemaal aparte afspraken mee moet maken. Die signalen hebben wij ook afgegeven. Tezelfdertijd kregen we via het Veiligheidsberaad te horen dat ook bij het ministerie de behoefte bestaat om met alle vitale sectoren eenduidige afspraken te maken. Dat kwam dus mooi uit." Als het goed is, ondertekent Netbeheer Nederland heel binnenkort namens alle netbeheerders het convenant voor gas en elektriciteit. Op detailniveau is er per regio nog ruimte voor verbijzonderingen. Maar over de vraag "wanneer je de regio informeert over een storing en welke criteria je daarbij hanteert" zijn volgens Nieuwland heel goed landelijk afspraken te maken.

MEERWAARDE

De meerwaarde van een convenant ligt volgens hem in de eenduidigheid van de afspraken. Die gaan over oefeningen, opkomsttijden bij grote storingen, over verantwoordelijkheden en beschikbaarheid. Een groot deel draait volgens Nieuwland om het 'managen van verwachtingen', van besluitvorming en crisiscommunicatie tot en met de inzet van en het inzicht in noodvoorzieningen. Nieuwland: "Het is belangrijk dat je daar over en weer helder in bent. Dit voorkomt tijdens een echte crisis een hoop discussie."

Liander: Naast bestuurlijke samenwerking wordt ook veel aandacht gegeven aan de operationele samenwerking. Tijdens de gezamenlijke oefening was er sprake van een helikopterbrand en een trafohuisje van Liander. De wederzijdse procedures werden bij de oefening getest.

Liander is blij met de constructie van de veiligheidsregio als centraal gremium voor calamiteiten in de regio. Dat werkt bij grote calamiteiten beter dan de moeilijk te onderhouden communicatie met allerlei gemeenten in het verleden. Nieuwland hoopt nu op een spoedige vervolgstap voor het afspreken van criteria voor landelijke calamiteiten zoals een volledige uitval van de stroomvoorziening. Daar ligt volgens hem nog wel een punt van aandacht. //

Rijkswaterstaat intensiveert partnerschap met veiligheidsregio's

Er is in Nederland nauwelijks een ramp of crisissituatie denkbaar die niet het werkterrein van Rijkswaterstaat raakt. 's Lands grootste beheerder van het hoofdwegennet, de vaarwegen en het hoofdwatersysteem heeft dagelijks met kleinere en grotere incidenten te maken. Van relatief eenvoudige verkeersongevallen tot waterverontreinigingen en aanvaringen tussen schepen. Ook in de voorbereiding op grootschalige watercrises zoals overstromingen of juist waterschaarste, speelt Rijkswaterstaat een cruciale rol. Redenen genoeg om de functionele relatie met de veiligheidsregio's verder te stroomlijnen. Eén uniforme manier van samenwerken is wat de organisatie voor ogen staat. Rijkswaterstaat ontwikkelt hiervoor een samenwerkingsconvenant met alle veiligheidsregio's dat in verschillende pilotregio's zal worden getoetst.

"Onze filosofie is dat crisismanagement netwerkmanagement is. Wij moeten bij calamiteiten en crisissituaties met veel partners samenwerken en taken afstemmen. Kennen en gekend worden is dan waar het om draait. Feilloos weten hoe de verdeling van taken en verantwoordelijkheden is. En welke Rijkswaterstaatfunctionarissen met welke partners bij de veiligheidsregio's en andere organisaties moeten overleggen." Aan het woord is Ineke van der Hee, hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat, dienst Zuid-Holland. Zij fungeert namens het directieteam van Rijkswaterstaat als opdrachtgever voor het project 'Samenwerking met de veiligheidsregio's. Van

een frisse manier te kijken naar de verantwoordelijkheden, rol en taken van de organisatie op het gebied van veiligheid en crisisbeheersing. Zij noemt de vorming van de veiligheidsregio's, het project 'Vitale Partnerschappen in Veiligheid' van het Veiligheidsberaad en de invoering van de incidentbestrijdingsafspraken in het kader van het project 'Watterand' en van het 'Regionaal Crisisplan'.

Rijkswaterstaat onderscheidt drie taakvelden voor het uitwerken van een samenwerkingsconvenant met de veiligheidsregio's: water en scheepvaart, wegverkeer en de voorbereiding

van de officier van dienst Rijkswaterstaat, als aanspreekpunt voor de andere diensten in het Commando Plaats Incident (CoPI). "De implementatie van de afspraken rond incidentbestrijding op het water en onze deelname in het project 'Vitale Partnerschappen in Veiligheid', zal ertoe leiden dat de contacten met de veiligheidsregio's nog meer gestructureerd worden. Ook het 'Regionaal Crisisplan' vraagt van de veiligheidsregio's bestuurlijke afspraken te maken met functionele samenwerkingspartners, waaronder Rijkswaterstaat. Wij vinden het als landelijk opererende organisatie vanuit veiligheidsoogpunt echter ongewenst om met 25 veiligheidsregio's verschillende samenwerkingsovereenkomsten af te sluiten. Dat werkt alleen maar onduidelijkheid in de hand." Om tot een landelijk model te komen worden drie pilots georganiseerd, met onder andere de veiligheidsregio's Flevoland, Utrecht, Rotterdam-Rijnmond en Zuid-Holland Zuid. Vertegenwoordigers van deze regio's en Rijkswaterstaat ontwikkelen vanuit een gemeenschappelijk perspectief een convenant voor de netwerken wegverkeer, water en scheepvaart en overstromingen. Het streven is om het model komend najaar tijdens een landelijk symposium voor alle betrokken partijen te presenteren.

OEFENEN EN KOUDE FASE

Op het gebied van opleiden en oefenen weten de hulpverleningssector en Rijkswaterstaat elkaar steeds beter te vinden. In het kader van het multi-samenwerkingsprogramma 'Incident Management' startte twee jaar geleden de opleiding 'Officier van Dienst Rijkswaterstaat'. Doel van de opleiding is de leidinggevende Rijkswaterstaatfunctionarissen beter voor te bereiden op het samenwerken in teamverband binnen een CoPI. De opleidingen bevatten onder andere een meerdaagse multidisciplinaire praktijktraining in het internationale trainingscentrum in het Duitse Weeze.

Op regionaal niveau schuift Rijkswaterstaat steeds vaker aan bij regionale crisisoefeningen in veiligheidsregio's, zowel op ambtelijk als bestuurlijk niveau. Rijkswaterstaat organiseert ook zelf gezamenlijke oefeningen. Vorig jaar november vond in Utrecht zo'n samenwerkingsoefening plaats, rond een combinatie-scenario van een scheepvaartincident op het Amsterdam-Rijnkanaal en gelijktijdig een chemisch ongeval op de rijksweg A2. Van der Hee: "Oefenen is voor alle niveaus van de organisatie de beste waarborg om goed op elkaar ingespeeld te raken en elkaars processen

De veiligheidsregio's zijn primair opgericht om de samenwerking tussen brandweer, politie, GHOR en gemeenten te bevorderen. Maar het samenwerkingsverband is veel breder dan deze vier kolommen. Ook waterschappen, Defensie, Justitie, Rijkswaterstaat en vitale sectoren werken in crisissituaties samen met de veiligheidsregio's. In deze rubriek wordt per uitgave een van de samenwerkingspartners belicht.

Van der Hee: "Onze filosofie is dat crisismanagement netwerkmanagement is."

en verantwoordelijkheden te leren kennen. Wij grijpen iedere kans aan om samen met een veiligheidsregio te oefenen. En steeds vaker worden wij door veiligheidsregio's bij hun oefenplanning betrokken."

Een volgende uitdaging is volgens Van der Hee het verder invullen van de rol van Rijkswaterstaat in de koude fase van de crisisbeheersing. Als grootste infrastructuurbeheerder kan Rijkswaterstaat immers ook bij risicobeheersingsvraagstukken een belangrijke inbreng leveren, met specifieke kennis en deskundigheid op het gebied van verkeer, vervoer en infrastructuur. "Effectieve samenwerking in alle schakels van de veiligheidsketen vraagt van de netwerkpartners dat zij over de grenzen van hun eigen organisatie of beleidsterrein willen kijken. In de af te sluiten samenwerkingsconvenanten met de veiligheidsregio's willen we dat voornemen bestendigen." //

Officier van dienst Rijkswaterstaat in overleg met de hulpverleners.

In het multidisciplinair oefencentrum in het Duitse Weeze worden officieren van dienst Rijkswaterstaat via realistische scenario's opgeleid en getraind.

der Hee vervolgt: "Voor een robuuste samenwerkingsrelatie is het noodzakelijk dat we zoveel mogelijk volgens uniforme afspraken werken. Dat schept voor alle partijen duidelijkheid en voorkomt onnodige vertraging en discussie in crisistijd."

EENHEID IN AFSPRAKEN

"De ontwikkeling van onze crisismanagementorganisatie op landelijk en regionaal niveau heeft in de loop der jaren geleid tot teveel convenanten, met grote verschillen in afspraken binnen de Rijkswaterstaatkolom en met externe partners", vertelt Jan-Albert Kram, projectleider 'Samenwerking met veiligheidsregio's' bij Rijkswaterstaat. "Die situatie vormde het vertrekpunt om te gaan werken aan een uniform samenwerkingsconvenant voor Rijkswaterstaat en zijn netwerkpartners in veiligheid. Daarbij gaat het om gezamenlijk plannen maken, samen optreden bij calamiteiten en samen oefenen."

Volgens Van der Hee vallen verschillende landelijke ontwikkelingen zodanig samen dat een mooi natuurlijk moment voor Rijkswaterstaat ontstaat om de eigen crisisbeheersingsorganisatie kritisch tegen het licht te houden en op

op hoog water en overstromingen. Van der Hee: "Wat doen we als Rijkswaterstaat nu precies in de verschillende schakels van de veiligheidsketen? En welke ontwikkelingen bij andere organisaties zijn van invloed op ons beleidsterrein en op de manier waarop we met elkaar samenwerken? Het veiligheidsdomein en de incidentbestrijding zijn sterk in beweging door de invoering van de veiligheidsregio's. En op het gebied van verkeersmanagement verandert ook het een en ander. Zo zien we een steeds verder terugtrekkende rol van de politie bij de afhandeling van ongevallen en verkeersregeling op het hoofdwegennet. Dat betekent een grotere rol voor Rijkswaterstaat, waarvoor over de hele linie medewerkers moeten worden opgeleid, getraind en geoefend. Als wegbeheerder en verkeersmanager hebben we veel kennis en expertise in huis, die we bij incidenten en calamiteiten soepel moeten afstemmen met politie, brandweer, GHOR, gemeenten en andere crisispartners."

CONVENANT

Volgens Van der Hee is de samenwerking en afstemming met de partners in de veiligheidsregio's de afgelopen jaren al sterk geïntensiveerd. Zij wijst onder andere op de introductie

De GHOR-keten versterkt

In november 2009 stelde het Veiligheidsberaad de belangrijkste doelstellingen voor de GHOR-partners in de komende drie jaar vast ('De GHOR-keten versterkt'). GHOR Nederland, Ambulance Zorg Nederland, GGD Nederland en de Landelijke Vereniging van Traumacentra hebben daarmee een gezamenlijke horizon voor de verbetering van de opgeschaalde geneeskundige hulpverlening. De demissionaire minister van BZK besloot recent, op voorstel van het Veiligheidsberaad, enkele deelprojecten te steunen met een subsidie.

Met de subsidies kan een uitwerking gegeven worden aan de ambities van het Veiligheidsberaad en de eisen van de Wet veiligheidsregio's. Als eerste deelproject worden normen ontwikkeld voor het zogenoemde 'operationeel presterend vermogen' van de GHOR-keten: prestatienormen voor de gezamenlijke inzet van de geneeskundige hulpverleners bij rampen en crises. Vervolgens worden vier modelconvenanten opgesteld met de taakverdeling en de producten die van elkaar verwacht worden:

- preventieve en openbare gezondheidszorg (onder andere infectieziektebestrijding en ongevallen met gevaarlijke stoffen);

- psychosociale hulpverlening bij ongevallen en rampen;
- samenwerking met ziekenhuizen en traumacentra;
- samenwerking met de zogenoemde SIGMA-teams; de vrijwilligers van het Rode Kruis.

Twee andere subsidies zijn bedoeld voor de invoering van een nieuw spreidingsplan voor onderdelen van de huidige Geneeskundige Combinaties. Het plan zorgt voor aanvullende personele en materiële geneeskundige capaciteit bij grootschalig optreden. De andere subsidie is bestemd voor een landelijke slachtoffervolgsystematiek (zie inzet).

Koninginnedag 2009, vlak na de aanslag.

Landelijke systematiek voor slachtofferregistratie gewenst

Waar zijn de slachtoffers?

Hulp aan slachtoffers bij rampen moet zo snel mogelijk op gang komen. Gewonden moeten in veiligheid worden gebracht, waar ze verzorgd worden door ambulancepersoneel en vervolgens vervoerd naar ziekenhuizen in de omgeving. Snelheid, coördinatie en de kwaliteit van zorg zijn hierbij van doorslaggevend belang. Ook het registreren en volgen van de slachtoffers is belangrijk, met name voor het vervolg van de hulpverlening en voor de nabestaanden, maar dat blijkt nog niet zo eenvoudig.

Bij de grotere rampen van de afgelopen periode bleek dat het volgen van slachtoffers nog niet altijd goed geregeld was. De IOOV constateerde mede naar aanleiding van het incident Koninginnedag 2009 en de 'poldercrash' dat de totstandkoming van een slachtofferlijst vaak een probleem is. De minister van BZK zegde toe aan de Tweede Kamer snel met een oplossing te komen en verzocht GHOR Nederland om daarin het voortouw te nemen. Een slachtofferlijst opstellen klinkt zo eenvoudig, dus waarom lukt het dan niet? Daar zijn verschillende redenen voor. Denk aan problemen met de definities: Wie rekenen we allemaal tot de slachtoffers? Gaat het alleen om mensen met duidelijke fysieke verwondingen of om iedereen die potentieel gevolgen kan ondervinden, dus ook mensen die later pas klachten ontwikkelen? Hoe zit het met toeschouwers en omwonenden? Denk aan problemen met identificatie. Bijvoorbeeld aan slachtoffers die zelfstandig hulp regelen en zich dus niet laten registreren bij de hulpverleners op de rampplek. Denk tot slot aan de organisatie. Er zijn veel hulpverleners en organisaties betrokken bij de rampenbestrijding en ieder verzamelt en gebruikt een deel van de informatie.

LANDELIJK KADER

Met subsidie van het ministerie van BZK is GHOR Nederland gestart met de ontwikke-

Oefenslachtoffers in simulatie ambulancehulp

ling van een landelijk kader met begrippen en definities, zodat alle betrokkenen straks over hetzelfde praten. In nauwe samenwerking met het Veiligheidsberaad en de ministeries van BZK en VWS wordt op 28 september a.s. een themabijeenkomst georganiseerd om ervaringen met regionale projecten te verzamelen en een advies op te stellen voor het vervolgtraject.

Projectleider Ingrid de Pagter namens GHOR Nederland: "Er moet een gezamenlijke, eenduidige werkwijze ontwikkeld worden waar alle betrokkenen eenvoudig mee kunnen werken, zoveel mogelijk aansluitend op wat de hulpverleners gewoonlijk ook gebruiken. Dat is de enige manier om het proces beter beheersbaar te maken. De burgemeester wordt dan optimaal in staat gesteld om zijn rol te vervullen. We hoeven gelukkig niet bij nul te beginnen, want er zijn in verschillende regio's al modellen en systemen ontworpen. We moeten nu uitzoeken of we daar een gezamenlijke, landelijke werkwijze van kunnen maken. Dat is de uitdaging voor dit project."

Nieuwe brandbeveiligingsverordening beschikbaar

Zodra de Wet veiligheidsregio's in werking treedt, vervalt van rechtswege de huidige brandbeveiligingsverordening. De VNG heeft de gemeenten een nieuwe – zij het tijdelijke – op de Wet veiligheidsregio's gebaseerde modelverordening aangeboden. Wat nu bij lokale verordening wordt geregeld, wordt straks landelijk per Algemene maatregel van Bestuur (AMvB) geregeld. Zodra de betreffende AMvB van kracht wordt vervalt de verordening.

Op het moment dat de Wet veiligheidsregio's van kracht wordt, vervalt de Brandweerwet 1985. En daarmee de rechtsgrond van de op de Brandweerwet 1985 gebaseerde brandbeveiligingsverordening. De Wet veiligheidsregio's kondigt een AMvB aan over het brandveilig gebruik van voor mensen toegankelijke ruimten, niet zijnde bouwwerken. Deze AMvB neemt als het ware de plaats in van de brandbeveiligingsverordening. Het ministerie van BZK is bezig met het opstellen van de AMvB.

Een werkgroep van de NVBR is nauw betrokken bij de totstandkoming van de AMvB die naar verwachting medio 2011 in werking treedt. Tot die tijd moet in elke gemeente de tijdelijke brandbeveiligingsverordening van kracht zijn. De Gemeenteraad stelt een nieuwe brandbeveiligingsverordening vast.

Voor meer informatie over de verordening zie www.nvbr.nl

Rampenbestrijding beh

De organisatie van de rampenbestrijding is nog niet overall in Nederland op orde. Van de 25 veiligheidsregio's voldoen er acht bijna volledig aan de gestelde uitgangspunten. De meeste andere regio's zijn goed op weg, maar moeten nog de nodige verbeteringen doorvoeren.

Dat constateert de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV) in een onderzoek naar de rampenbestrijding in Nederland. Het is de eerste keer dat de IOOV zo gedetailleerd de 'staat van de rampenbestrijding' beschrijft.

In 2008 vroeg toenmalig minister Ter Horst van BZK de IOOV te onderzoeken hoe de 25 regio's er voorstaan op het punt van voorbereiding op rampenbestrijding en crises. Daarop startte de IOOV een onderzoek in alle regio's naar de planvorming (waaronder het regionaal risicoprofiel), het multidisciplinair opleiden & oefenen en de operationele prestaties. Belangrijk onderdeel daarvan was een praktijktoets in een gesimuleerde grootschalige ongevalsituatie. Met deze toets, RADAR geheten, onderzocht de IOOV wat de regio's in de praktijk presteren.

GEZAMENLIJK

Een van de eisen uit de Wet veiligheidsregio's is dat politie, brandweer, GHOR en gemeentelijke diensten de bestrijding van een ramp of crisis gezamenlijk aanpakken. De IOOV constateert dat van deze multidisciplinaire benadering nog te weinig sprake is en dat nog te vaak vanuit de eigen discipline wordt gedacht. Van groot belang is ook dat zowel bestuur als operationele diensten over de juiste informatie beschikken. Voor de regio's ligt - zacht gezegd - een grote uitdaging in het verbeteren van het informatiemanagerment. Regio's blijken dit nog slecht ontwikkeld te hebben. Verder wordt er nauwelijks geoefend met de meldkamer. De IOOV wijst erop dat permanente aandacht van bestuurders nodig is voor de verbetering van de kwaliteit van de rampenbestrijding. Zo dient, naast informatiemanagerment, vooral de aansluiting van de gemeentelijke organisatie bij de hoofdstructuur van de rampenbestrijdingsorganisatie te worden verbeterd. Hetzelfde geldt voor de prestaties van de gemeentelijke actiecentra. Multidisciplinaire samenwerking met en door gemeenten bevindt zich vaak nog in een beginstadium.

VERSCHILLEN

Bij elkaar genomen blijkt dat de regio's op het onderwerp opleiden & oefenen landelijk gezien de meeste vorderingen hebben gemaakt en op het onderwerp informatiemanagerment het minst. Naast alle 'gedeelde' bevindingen heeft de IOOV ook per veiligheidsregio in kaart gebracht hoe die presteert op de verschillende aspecten van de rampenbestrijding. Daaruit blijkt dat er tussen de verschillende regio's grote verschillen bestaan. Het uitgangspunt dat bij alle veiligheidsregio's per 1 januari 2010 rampenbestrijdingsorganisatie van een 6- naar een 7+ zou gaan, is dus niet gerealiseerd.

Een achttal regio's heeft zijn zaken goeddeels op orde. De Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond, die al jarenlang een voortrekkersrol vervult in de ontwikkeling van kwaliteitsnormen, heeft over de volle breedte redelijk tot goed gepresteerd. Landelijk gezien staat deze regio er samen met Kennemerland het beste voor. Ook van de veiligheidsregio's Twente, Noord- en Oost-Gelderland, Gelderland-Midden, Noord-Holland Noord, Zuid-Holland Zuid en Zuid-Limburg kan worden gezegd dat zij hun rampenbestrijding behoorlijk goed op orde hebben. De meeste andere regio's zijn goed op weg, maar moeten op verschillende punten nog verbeteringen doorvoeren om het beoogde niveau te bereiken. Bij een beperkt aantal regio's is de situatie minder rooskleurig. Deze regio's moeten op alle fronten nog slagen maken. Gezien de aard van de noodzakelijke inspanningen zullen zij daar geruime tijd voor nodig hebben. //

Op www.ioov.nl zijn de onderzoeksrapporten te vinden, te weten: 'De Staat van de rampenbestrijding' en 'De veiligheidsregio's afzonderlijk bekeken'.

IOOV wil mensen motiveren

De IOOV vindt er geen doekjes om waarom zij de namen van de achterblijvende regio's niet in het hoofdrapport, maar alleen in het deelrapport over de afzonderlijke veiligheidsregio's noemt. Dat is een bewuste keuze geweest.

Naming and shaming is niet het doel van onderzoek dat juist wil bijdragen aan het op orde komen van de rampenbestrijding, geeft het hoofd van de IOOV Gertjan Bos aan: "Het motiveert niet echt als je mensen in een landelijk rapport voor iedereen zichtbaar onderaan de ladder zet." Intussen heeft elke regio wel haar eigen onderzoeksrapport gekregen. Zij kan daar dus bestuurlijk en operationeel verder mee.

COMMENTAAR

Annemarie van Daalen was binnen het managementteam van IOOV eindverantwoordelijk voor het gehele onderzoek. We legden haar een paar gerichte vragen voor.

Alle noties en bevindingen op een rijtje, wat zeggen die bij elkaar?

Van Daalen: "Dan zie je dat de veiligheidsregio's graag willen dat zij de rampenbestrijding op orde krijgen. Rotterdam-Rijnmond en Kennemerland zijn de koplopers. Die hadden natuurlijk al een beetje voorsprong door de eigenschappen van hun gebied. Andere regio's voelden minder urgentie omdat zij denken minder risico's te hebben of omdat de middelen ontbreken. Daar moet je natuurlijk eerst bestuurlijke consensus over hebben. En dan nog moet het geld ook ergens vandaan komen. Op dat punt zie je dat de meeste regio's nog wel stappen moeten zetten."

Waren jullie verrast door de uitkomst die nog zoveel verscheidenheid laat zien?

Van Daalen: "Nee. De doorlichting loopt al langer. Regio's die eerder al moeite hadden zie je ook nu terug in de achterhoede. Het gaat vooral om regio's die moeite hebben om de capaciteit op sterkte te krijgen. Je moet behalve geld ook de mensen hebben. In regio's met kleinere gemeenten en een vrijwillige brandweer blijkt ook de korpsleiding niet echt over een grote regionale staf te beschikken."

Zijn jullie blij met de beleidsreactie van

staatssecretaris Bijleveld die er nu vanuit gaat dat de rampenbestrijding uiterlijk in 2011 op orde zal zijn?

"Haar signaal getuigt van vertrouwen in de regio's. Maar de regio's moeten natuurlijk ook de middelen genereren om mensen aan te stellen, piketregelingen te betalen, enzovoorts."

Wat is volgens jullie met stip het belangrijkste dat veiligheidsregio's nu te doen staat?

"Dat is absoluut het informatiemanagerment. Als je informatie op een goede manier kunt stroomlijnen en op een adequate manier kunt verspreiden heb je veel gewonnen."

VERVOLG

De eindrapportage betekent het sluitstuk van het landelijke programma 'Rampenbestrijding op Orde'. De betrokkenheid van de IOOV bij de veiligheidsregio's en gemeenten houdt hiermee echter niet op. Zij zal haar toezicht - overigens een wettelijke taak - op de veiligheidsregio's en gemeenten in aangepaste vorm voortzetten. Daarbij wil de IOOV de regio's ook in staat stellen om zelf tot kwaliteitsverbetering te komen. Bijvoorbeeld door gezamenlijk een zelfevaluatie-instrument te ontwikkelen waarmee regio's zelf grootschalige oefeningen en incidentafhandeling kunnen beoordelen. Verder wil de IOOV in samenwerking met het veld een bijdrage leveren aan het formuleren van kwaliteitsnormen voor de gemeentelijke rampenbestrijdingsorganisatie.

Belangrijk is volgens Gertjan Bos dat er "juist nu aandacht en bestuurlijke druk op de verdere ontwikkeling blijft bestaan. Als de bestuurlijke aandacht verslapt krijgen de hulpverleningsdiensten het een stuk moeilijker om de zaak op orde te brengen", luidt zijn stelling. Zeker ten tijde van bezuinigingen kan veiligheid een kwetsbaar onderwerp zijn. Daarom zullen de veiligheidsregio's en hun bestuurders volgens hem steeds opnieuw aandacht voor dit onderwerp moeten vragen.

En voor wie zou denken dat de IOOV haar handen van de rampenbestrijding aftrekt: de nieuwe versie van de staat van de rampenbestrijding, die het eerstvolgende landelijke beeld zal geven, staat voor 2012 op de rol. //

Staatssecretaris Bijleveld:

'Rampenbestrijding in 2011 op orde'

Staatssecretaris Bijleveld van BZK verwacht dat als de veiligheidsregio's daadkrachtig aan de verbeteringen werken, de rampenbestrijding in de loop van 2011 alsnog op orde is. Dan zullen de veiligheidsregio's ook de slag van rampenbestrijding naar crisisbeheersing moeten hebben gemaakt.

"We zijn er weliswaar niet in geslaagd de rampenbestrijding eind 2009 op orde te hebben, maar er zijn voldoende randvoorwaarden geschapen om die slag medio 2011 wel gemaakt te hebben", schrijft Bijleveld in haar beleidsreactie aan de Tweede Kamer. Volgens haar bestaat over de Wet en Besluiten veiligheidsregio's, de doelen, de instrumenten en de te realiseren operationele prestaties en kwaliteitseisen breed consensus met het veld: "Er is genoeg beleid gemaakt. Het gaat nu om de verdere regionale uitvoering en borging van de resultaten." Staatssecretaris Bijleveld overlegt de komende maanden met het bestuur en het management van de veiligheidsregio's. In deze gesprekken wordt de situatie per regio bekeken. Bijleveld vindt dat de IOOV-rapportage een waardevol beeld van de staat van de rampenbestrijding heeft opgeleverd.

ONDERSTEUNING

Met het Veiligheidsberaad zal Bijleveld een pakket maatregelen afspreken waarmee de regio's verdere ondersteuning wordt geboden. Zij denkt hierbij vooral aan de zwakkere regio's, het stimuleren van kennis en informatie-uitwisseling en het faciliteren van modelafspraken met andere crisispartners. Voor de regio's die tot de achterhoede behoren zijn mogelijk ingrijpendere 'regionale maatregelen' noodzakelijk, kondigt Bijleveld aan. //

Bijleveld: "Rapportage geeft waardevol beeld."

oeft nog verbetering

Het vervolg: Kwaliteitsbeleid meer in de regio

Onder de veiligheidsregio's lijkt groot draagvlak te bestaan voor 'zelfevaluatie' van de rampenbestrijdingsorganisatie. Dat bleek tijdens de eerste van drie landelijke stadionsessies waarin de IOOV het gesprek met de regio's aanging over het vervolg.

Nu het landelijke programma Rampenbestrijding op Orde tot een afronding is gekomen, werkt de IOOV aan een kanteling in het kwaliteitsdenken. Daarbij ligt het zwaartepunt in de regio. "De IOOV blijft natuurlijk wel in beeld, maar wil enigszins terugtreden", gaf Peter van Dam, senior inspecteur en projectleider van de praktijkoefening RADAR, aan.

Hij ziet voor de IOOV de komende tijd meer een rol weggelegd in *compliance assistance*. Dat wil zeggen, bij het vaststellen en oplossen van knelpunten, om zo veiligheidsregio's te helpen te voldoen aan de Wet en het Besluit veiligheidsregio's. Eén artikel uit de Wet veiligheidsregio's schrijft voor dat er in elke regio ieder jaar een multidisciplinaire oefening wordt gehouden. Het idee van de IOOV is die oefening te 'gebruiken' om de betreffende veiligheidsregio in staat te stellen voortaan zelf in IOOV te voorzien. Bijkomstig voordeel is dat als de 'multi-oefening' voldoende valide resultaten oplevert, de toezichtslast van de IOOV kan verminderen.

BAK GEGEVENS

De IOOV wil samen met de veiligheidsregio's een zelfevaluatie-instrument ontwikkelen. De betreffende workshops tijdens de drie landelijke stadionsessies waren bedoeld als een soort opmaat in dialoogvorm voor de kwaliteitssystemen die moeten worden bedacht. In de stadionsessie die wij (op 1 juni jl. in Eindhoven, red.) voor deze krant bijwoonden, sprak de ambitie om in de eigen regio aan evaluatie te doen voor zich. De voorafgaande vraag of je het instrument zelf moet willen, leek daarmee al beantwoord. "Je kunt als veiligheidsbestuur beter zelf evalueren dan weer een bak gegevens aanleveren", verwoordde een van de deelnemers aan de stadionsessie het.

Over het doel van het evaluatiesysteem waren de aanwezigen het ook gauw eens. Het gaat om het bevorderen van het lerend vermogen en – inhoudelijk – gaat het erom de rampenbestrijding op een hoger niveau te krijgen. Hoe je dat met een evaluatie-instrument bereikt? Vanuit de drie stadionsessies in Eindhoven, Amsterdam en Heerenveen borrelen allerlei ideeën en suggesties op waarmee de IOOV haar voordeel hoopt te doen. Eén ervan is andere regio's scenario's te laten bedenken. Dat komt het verrassingsmoment ten goede en voorkomt dat je een 'sociaal wenselijke oefening' houdt. //

Informatiemanagement vormt de achilleshiel van de rampenbestrijding.

Netcentrisch werken heeft de toekomst

"Informatiemanager zijn nog witte raven", stelde projectleider RADAR, Peter van Dam, namens de IOOV vast. Hij riep de regio's dan ook dringend op zich verder te verdiepen in het project en te beginnen met netcentrisch werken. Het Rijk en het Veiligheidsberaad zien de nieuwe methodiek van informatie-uitwisseling in netcentrisch werken als een absolute *must*. Het is een voorwaarde om te voldoen aan de basisvereisten voor kritische crisisbeheersingsprocessen. Afgaande op de grote belangstelling voor het onderwerp tijdens de stadionsessies zien de regio's er ook zelf het belang, en de voordelen, van in.

SUCCESSVERHAAL

De ervaringen tot dusver zijn zonder meer positief. Arie van Houwelingen, sectorhoofd van de gemeenschappelijke meldkamer en informatiemanager van het operationeel team in de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost, sprak zelfs van een absoluut succesverhaal. Brabant-Zuidoost is na Rotterdam-Rijnmond en Noord-Holland Noord de derde veiligheidsregio die netcentrisch werken implementeert. De ingangsdatum van 1 maart jl. was te laat voor het rapport van de IOOV. Maar het positieve is dat je ook na een dergelijke momentopname in korte tijd een enorme inhaalslag kunt maken, stelt Van Houwelingen vast. Hij benadrukt dat informatiemanagement veel meer is dan de *tool* (de technische applicatie, red.) die CEDRIC heet: "Het gaat om mensen die

de informatie managen en die op basis daarvan besluiten nemen, dat is de kern van ons werk."

NEED TO KNOW

De grootste verandering zit volgens Van Houwelingen in het loslaten van de hiërarchische structuur en in het gegeven dat er met netcentrisch werken gelijk op meerdere borden wordt geschaakt. In plaats van 'wachten bij de fax en de printer' hebben betrokkenen in een *split second* de informatie voor zich. Dat is met name voor het CoPI en de operationeel leider even wennen. Vooral ook omdat dingen meer door elkaar lopen, waardoor het belangrijk wordt om voorop te zetten wat werkelijk belangrijk is: *need to know* in plaats van *nice to know*. En dat vraagt veel van de mensen die ermee moeten gaan werken.

Burgemeester Ton Rombouts van 's Hertogenbosch ondertekent namens Veiligheidsregio Brabant Noord het convenant 'Netcentrisch Werken'. Inmiddels hebben alle 25 regio's het convenant Netcentrisch Werken ondertekend.

Steeds meer regio's zijn hard bezig om informatiemanagement een wezenlijk onderdeel van de organisatie te laten zijn. Met twee poten: tekstueel en grafisch. Die laatste wint zeker aan

Onderzoek en stadionsessies

De IOOV heeft in april jl. de 'Staat van de rampenbestrijding' aangeboden aan de staatssecretaris van BZK. Het is het resultaat van jarenlang onderzoek op verzoek van de minister van BZK naar de stand van zaken van de voorbereiding van de rampenbestrijding in de veiligheidsregio's. Begin juni jl. zijn drie stadionsessies georganiseerd om de bevindingen van dat onderzoek, de ervaringen van veiligheidsregio's zelf en de *follow up* inhoudelijk te bespreken met de medewerkers van de veiligheidsregio's. De sessies vonden plaats in het Philips Stadion in Eindhoven, de Arena in Amsterdam en het Abe Lenstra Stadion in Heerenveen. Alle partijen ervaarden de stadionsessies als zeer nuttig en zeker voor herhaling vatbaar.

OVERIGE WORKSHOPS IN HET KORT

Bij het op orde brengen van de rampenbestrijding blijken veel thema's in verschillende regio's hetzelfde, maar worden nogal eens 25 oplossingen uitgewerkt. Bovenregionale samenwerking kan niet alleen eenduidigheid opleveren, maar ook winst in effectiviteit en efficiëntie door bundeling van ideeën, capaciteit, ervaringen en financiën. De onderwerpen hiervoor liggen het meest op het terrein van operationele voorbereiding (planvorming, opleiden en oefenen), operationele organisatie (bovenregionale specialisaties) en verder in bedrijfsvoeringstaken en bij de bestuurlijke en beleidsmatige bovenregionale samenwerking.

In de workshop 'Bovenregionale multidisciplinaire samenwerking meldkamers' presenteerden de projectleiders van Meldkamer Oost-Nederland, Meldkamer Noord-Nederland en Operationeel Centrum Stichtse Brug hun aanpak om te komen tot een bovenregionale meldkamer. In de workshop over de gemeenten presenteerde Veiligheidsregio Midden- en West-Brabant haar ervaring met regionale samenwerking tussen 26 gemeenten en over de uitdagingen die de partijen daarbij met elkaar tegenkomen.

belang. Live beelden vanaf de ramplocatie zijn straks 'gewoon'. Winst is ook dat veiligheidsregio's – met de nodige waarborgen omkleed – met elkaar kunnen meekijken. Dat is bevorderlijk voor bovenregionale samenwerking, zo bleek recentelijk uit de assistentie door regio Kennemerland bij de Schoolse duinbrand in regio Noord-Holland Noord. //

Reactie Veiligheidsberaad

Het Veiligheidsberaad heeft, mede namens GHOR Nederland en NVBR, de Tweede Kamer een reactie gestuurd op de rapportage van de IOOV. Hier volgt de kern van deze reactie.

Het Veiligheidsberaad zegt dat de rapportage van de IOOV duidelijke richting geeft over de verdere verbetering van de organisatie van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Het rapport is een gedegen beschrijving van de kwaliteit van de organisatie en uitvoering van taken door de veiligheidsregio's. Wel moet het rapport worden beschouwd als nulmeting, ten behoeve van toekomstige kwaliteitsbeoordeling. Het beraad is van mening dat er geen sprake kan zijn van een feitelijke beoordeling

van de mate waarin men voldoet aan wettelijke verplichtingen. De Wet veiligheidsregio's is immers nog niet in werking. De kwaliteit die de veiligheidsregio's leveren is het resultaat van het feit dat alle betrokken partijen al geruime tijd anticiperen op toekomstige wetgeving. Wat het Veiligheidsberaad betreft is dat de verdienste van de betreffende veiligheidsregio's en gemeenten. Er is bij alle partijen een breed gedragen besef dat er ook in de komende jaren nog veel werk verzet moet

worden om de organisatie van de rampenbestrijding en crisisbeheersing verder op orde te krijgen. De Wet veiligheidsregio's leidt tot een nieuwe bestuurlijke inbedding van de veiligheidsregio's, normen en prestatie-eisen en diverse nieuwe planvormen. Het spreekt voor zich dat de veiligheidsregio's enige tijd nodig hebben om naar deze nieuwe situatie toe te groeien. Het Veiligheidsberaad richt zich actief op het verbeteren van de gemeentelijke processen en het onderwerp informatievoorziening. Het beraad zet zich ook in op het verder verbeteren van de multidisciplinaire samenwerking in de veiligheidsregio's en neemt daarbij graag het aanbod aan van de IOOV en het ministerie van

BZK, om in overleg te treden over de benodigde ondersteuning voor de veiligheidsregio's, om hardnekkige knelpunten zo goed mogelijk op te lossen.

Verder spant het Veiligheidsberaad zich in om de rampenbestrijding en crisisbeheersing bestuurlijk blijvend aandacht te geven, waarbij het Veiligheidsberaad in gelijke mate aandacht hoopt te kunnen genereren voor crisisbeheersing. Het beraad vertrouwt er daarbij op dat, met voortzetting van de goede samenwerking tussen de verantwoordelijke overheden en andere partners, het proces van verbetering van de rampenbestrijding en crisisbeheersing in met volle kracht wordt voortgezet.

“Wij geloven in de kracht van de kolommen”

Multi-hulpverlening met hoog rendement in Gelderland-Midden

Gelderland-Midden is méér dan een veiligheidsregio. Dankzij een flinke dosis bestuurlijke inventiviteit hebben de samenwerkingspartners in Gelderland-Midden een veiligheids- én gezondheidsregio weten te realiseren. Een model dat zich niet alleen uit in bestuurlijke integratie, maar ook in de vorm van korte lijnen en effectieve operationele samenwerking tussen brandweer en ambulancezorg. Aantoonbaar efficiëntere hulpverlening aan de burger in nood is het resultaat.

Hoewel de veiligheids- en gezondheidsregio zeer waarschijnlijk formeel pas in januari 2011 van start gaat, zijn multidisciplinaire samenwerking en bestuurlijke eenheid in Gelderland-Midden feitelijk al in 2002 uitgevonden. Brandweer, GGD en ambulancezorg werden toen in één bestuurlijke gemeenschappelijke regeling ondergebracht onder de noemer ‘Hulpverlening Gelderland-Midden’. Op dit organisatie-model bouwt ook de aanstaande veiligheids- en gezondheidsregio voort. Multidisciplinaire samenwerking tussen stafdiensten, integraal bestuur én, niet in de laatste plaats, een ‘eenvoudige’ organisatie.

GEELIJKWAARDIG NIVEAU

“Ons model laat zien dat het mogelijk is om efficiënte veiligheidszorg te leveren zonder een bureaucratische multi-organisatie met veel overhead”, verklaart Paul Joosten, directeur brandweer van Hulpverlening Gelderland-Midden. “Wij geloven in de kracht van de kolommen; daar zit de inhoudelijke kennis en expertise. Sterke kolommen, met daarbovenop een kleine multidisciplinaire organisatie om de samenwerking te sturen. Dat zijn de beste bouwstenen voor een robuuste veiligheidsregio. Om die reden kennen wij ook geen ontkleurde directeur veiligheidsregio, maar vinden de diensthoofden van brandweer, GHOR, politie en gemeenten elkaar op gelijkwaardig niveau in een veiligheidsdirectie.”

In de ambtelijke organisatie kreeg de samenwerking in 2002 gestalte door delen van de stafdiensten van brandweer, GHOR/GGD, ambulancezorg en politie bij elkaar in één gebouw te huisvesten. En wel onder hetzelfde dak als de gemeenschappelijke meldkamer en het regionaal coördinatiecentrum. “De scheiding tussen de organisaties is in die samenwerkingsconstructie vrijwel volledig

Krikke: “Door de positionering in het bestuur kunnen de wethouders Volksgezondheid op een volwaardige manier verantwoording afleggen aan hun gemeenteraad.”

Directeuren Paul Joosten en Ype Schat zijn trots op de samenwerking tussen brandweer en ambulancezorg in Gelderland-Midden.

verdwenen”, vervolgt Paul Joosten. “Door de korte lijnen worden snel dwarsverbanden tussen de kolommen gelegd. Ook krijgen de multidisciplinaire aspecten van planvorming, oefenen, evenementenbeleid en de voorbereiding op bijvoorbeeld een pandemie of andere gezondheids crisis, op natuurlijke wijze gestalte.”

Ype Schat, directeur Volksgezondheid en GGD, onderschrijft de woorden van Joosten. Ook vanuit het oogpunt van krachtige samenwerking tussen de volksgezondheidszorg en de andere regiopartners bieden de korte lijnen tussen directie en stafdiensten grote voordelen. Schat: “Beleidsmatig groeien de werelden van de veiligheidsregio en de volksgezondheid steeds meer naar elkaar toe. Dat blijkt ook uit de sterke samenhang tussen de Wet veiligheidsregio’s en de Wet publieke gezondheid. In ons regionale samenwerkingsmodel is die integratie al ver gevorderd. Niet alleen in de vorm van gezamenlijke bedrijfsvoering, communicatie en andere gemeenschappelijke facilitaire voorzieningen, maar ook in de uitvoering. Denk aan de risicogestuurde zorg voor kinderen, waarbij integrale samenwerking met politie en vele andere partijen plaatsvindt.”

RENDEMENT

Schat wijst ook op de intensieve samenwerking tussen de ambulancezorg en de brandweer, die leidde tot een regionaal ‘first responder netwerk’ van 39 brandweerteams. Die first responders kunnen bij meldingen van mogelijke hartstilstand door de Meldkamer Ambulancezorg worden gealarmeerd, om in afwachting van de ambulance levensreddend op te treden met een automatische externe defibrillator (AED) en reanimatie. Dergelijke first responder netwerken komen op steeds meer plaatsen van de grond, maar in een aantal regio’s is er nog bestuurlijke en ambtelijke weerstand, omdat sommige mensen menen dat andere diensten zo het ‘tekortschieten’ van de ambulancezorg moeten opvangen. Nonsens, vinden bestuur en directie in Gelderland-Midden.

Joosten: “Vanwege de grote spreiding van brandweerposten in de regio en de sterke drive van brandweerlieden om mensen te willen redden, is het logisch dat de brandweer ondersteuning biedt, als die bij een melding eerder ter plaatse kan zijn. En uit evaluatie blijkt dat de opkomsttijd van de first responders vrijwel overal in de regio binnen de zes minuten ligt. De motivatie onder de deelnemende brandweerlieden is zeer hoog en de resultaten van de inzet spreken boekdelen. Vorig jaar hebben de first responder teams 116 geslaagde reanimaties uitgevoerd. Het rendement van deze taak is dus enorm hoog.”

Schat vult aan dat het first responder project van Gelderland-Midden aanvankelijk weerstand opleverde bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg en dat directie en bestuur flink hebben moeten lobbyen om het project van de grond te krijgen. “De lobby had succes. Wij hebben aangetoond dat we met intensieve samenwerking op het gebied van opleiden en kennisdeling tussen brandweer en ambulancezorg én met een strakke aansturing vanuit de Meldkamer ambulancezorg een professionele first responder organisatie neer konden zetten, die dienstverlening van hoge kwaliteit kan leveren.”

BESTUURLIJKE INVENTIVITEIT

Ook op bestuurlijk gebied gaat de regio ver in de samenwerking tussen rood en wit. Al sinds 2002 functioneert een geïntegreerd bestuur voor Hulpverlening Gelderland-Midden, waarin naast de burgemeesters ook de wethouders Volksgezondheid zitting hebben. Pauline Krikke, burgemeester van Arnhem en voorzitter van het veiligheidsbestuur Gelderland-Midden, zegt over dit bijzondere bestuursmodel: “We hebben er bewust voor gekozen veiligheid en zorg zo pragmatisch mogelijk te combineren. Daarmee lopen we feitelijk vooruit op ontwikkelingen als bijvoorbeeld de door de Kamer aangehouden Wet publieke gezondheid. Om te zorgen dat de wethouders Volksgezondheid op een volwaardige manier verantwoording kunnen afleggen

aan hun gemeenteraad hebben zij een belangrijke positie in het bestuur gekregen.” Er is de bestuurders en de directie alles aan gelegen om ook onder de vlag van de Wet veiligheidsregio’s in de nieuwe gemeenschappelijke regeling dit beproefde bestuursmodel te handhaven. Dat leek een lastige uitdaging, omdat volgens de Wet veiligheidsregio’s alleen burgemeesters zitting mogen hebben in het algemeen bestuur en geen wethouders Volksgezondheid. Een dilemma dat met enige bestuurlijke inventiviteit is opgelost.

De gevonden oplossing is dat taken voor de volksgezondheid zijn gedelegeerd naar een bestuurscommissie die wordt bemand door wethouders Volksgezondheid en burgemeesters. Verder is vastgelegd dat de commissie op hetzelfde moment vergadert als het algemeen bestuur. “Via deze combinatie is feitelijk sprake van een integraal veiligheids- en gezondheidsbestuur, waardoor we ook in de bestuurlijke besluitvorming de lijnen kort kunnen houden”, verklaart Ype Schat. “Onderwerpen op het gebied van brandweer, rampenbestrijding en volksgezondheid worden tijdens één vergadering met één agenda behandeld. Het regionaal college van de politie vergadert nog wel separaat, maar de directeur Brandweer en de directeur Volksgezondheid schuiven daarbij wel als agendalid aan. Andersom wonen de korpschef van politie en de hoofdofficier van justitie de vergaderingen van het Algemeen Bestuur van Hulpverlening Gelderland-Midden bij. Zo is de bestuurlijke eenheid rond onderwerpen met een multidisciplinair karakter gewaarborgd.”

Dat Hulpverlening Gelderland-Midden op het goede spoor zit, blijkt volgens bestuursvoorzitter Pauline Krikke uit het oordeel dat de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid over de organisatie velde: “Volgens de IOOV zijn de crisisbeheersing en rampbestrijding in Gelderland-Midden behoorlijk goed georganiseerd. Ook dit is te danken aan de integrale samenwerking in deze regio.”

Ruimte voor flexibele voertuigbezetting en opkomsttijden van de brandweer

Op grond van het Besluit veiligheidsregio's is het mogelijk om af te wijken van de opkomsttijden en de standaardbezetting van brandweervoertuigen. Reden van deze mogelijkheid is de brandweertaken zo efficiënt en effectief mogelijk te organiseren. De normen voor de voertuigbezetting worden vastgelegd, maar het is mogelijk om hier beargumenteerd van af te wijken zodat ingespeeld kan worden op specifieke lokale en regionale situaties. Het vastleggen van normen voor de voertuigbezetting en opkomsttijden is een grote winst, omdat tot nu toe wettelijk niets geregeld was.

VEILIGHEID NIET IN GEVAAR

In artikel 3.1.5. van het Besluit veiligheidsregio's is beschreven dat de colleges van B&W en de besturen van de veiligheidsregio's kunnen kiezen voor het inzetten van voertuigen met een kleinere bezetting. Tijdens de behandeling van het Besluit veiligheidsregio's bleek bij een aantal vakbonden en leden van de Tweede Kamer de angst te bestaan dat de afwijkingmogelijkheden in de voertuigbezetting de veiligheid van burgers en brandweerpersoneel in gevaar zou brengen. In het Besluit zijn echter voldoende garanties opgenomen voor de veiligheid en het voorkomen van willekeur.

DEKKINGSPLAN

De opkomsttijden worden volgens de nieuwe wetgeving vastgelegd in een dekkingsplan dat gebaseerd moet zijn op het regionaal risicoprofiel. Ook besluiten over alternatieve voertuigbezetting dienen gebaseerd te zijn op dit risicoprofiel. Hierdoor worden dergelijke besluiten genomen op grond van vakinhoudelijke overwegingen en kan vooraf een inschatting worden gemaakt van mogelijke risico's. Het vaststellen van het niveau van brandweezorg blijft de verantwoordelijkheid van de decentrale overheden (gemeenten en veiligheidsregio's), ook met de komst van de Wet veiligheidsregio's. Die verantwoordelijkheid gaat dan over de veiligheid van zowel burgers als het brandweerpersoneel.

TOEKOMST

Staatssecretaris Bijleveld van het ministerie van BZK heeft toegezegd dat experimenten met de voertuigbezetting structureel in kaart zullen worden gebracht. Ook wetenschappelijk onderzoek maakt deel uit van deze analyse. Na twee jaar zal de Wet veiligheidsregio's worden geëvalueerd. Bij deze evaluatie wordt tevens beoordeeld of ten aanzien van de afwijkingmogelijkheden nadere restricties nodig zijn. //

Brief aan politiek

Prioriteiten politie: veilige wijken en terugdringen van zware criminaliteit

De politieberaden (Korpsbeheerdersberaad en Raad van Korpschefs) en het College van procureurs-generaal hebben in een brief aan de politiek aangegeven dat de politie ook de komende jaren een efficiënte, effectieve en betrouwbare partner wil zijn op weg naar een veiliger Nederland. De politie wil samen met de ketenpartners werken aan het verder vergroten van de veiligheid in de wijken door het aanpakken van overlast en veelvoorkomende criminaliteit. Daarnaast wordt sterker en effectiever ingezet op het terugdringen van de (grensoverschrijdende) zware criminaliteit. Echter: door oplopende capaciteitstekorten en gebrek aan financiële middelen staat de politietoekomst onder druk. De politieberaden roepen de politiek op een keuze te maken: of meer politie of vaststellen welke taken de politie niet meer kan uitvoeren.

Uit onderzoek door OM en Politie blijkt dat er momenteel onvoldoende politiecapaciteit is om alle taken uit te voeren op gebied van de opspo-

ring, de handhaving en de noodhulpverlening. Er blijft werk liggen. Zo kan bijvoorbeeld nu slechts één op de vijf criminele bendes worden

aangepakt en komen wijkagenten onvoldoende toe aan het daadwerkelijk in de wijk aanwezig zijn. Extra kwaliteitseisen en nieuwe wet- en regelgeving hebben de capaciteit van de politie de afgelopen jaren verder onder druk gezet.

NORMKOSTENONDERZOEK

In opdracht van de minister van BZK en het Korpsbeheerdersberaad is onderzoek uitgevoerd naar de kosten van de politie, het zogenaamde normkostenonderzoek. Uit dit onderzoek blijkt dat met het huidige budget de huidige politiesterkte op de korte en de lange termijn niet betaalbaar is. Het financieel tekort bij de politie loopt in de jaren tot 2016 op tot een equivalent

van ruim 2.400 fte. In dit onderzoek is reeds uitgegaan van een aantal ambitieuze bezuinigingsmaatregelen, waaronder het centraliseren van diverse PIOFACH-taken. Indien er geen extra budget vrij wordt gemaakt zal dit volgens de politieberaden onherroepelijk ten koste gaan van 'blauw op straat' en de aanpak van de zwaar georganiseerde criminaliteit.

KEUZE

De Korpsbeheerders, Korpschefs en het College van procureurs-generaal stellen dat dit alles bij elkaar opgeteld een zeer verontrustend beeld geeft. Door oplopende capaciteitstekorten blijven teveel zaken liggen, zowel op het vlak van de opsporing als op het gebied van de openbare orde. Volgens de politieberaden zal dit in de toekomst alleen maar problematischer worden. Daarom vragen zij aan de politiek om een keuze te maken: of de capaciteit en middelen moeten verder uitgebreid worden of er moeten prioriteiten gesteld worden, inclusief een expliciete keuze om bepaalde taken niet meer bij de politie te beleggen. In dat laatste geval zullen de politieke ambities voor veiligheid bijgesteld moeten worden.

INVESTEREN

Voor de politieberaden en het College van procureurs-generaal staat voorop dat de politie de komende jaren, samen met de ketenpartners, werkt aan het verder vergroten van de veiligheid in Nederland. Om dit te bereiken wil de politie investeren in versterking van de *intelligence* positie en in het afnemen van crimineel vermogen. Daarnaast wil de politie de digitale en financiële expertise vergroten. Tot slot wil de politie investeren in het betrekken van de burger bij het opsporingsproces en bij het veiliger maken van de wijken. Dit kan volgens de beraden alleen als hiervoor op nationaal niveau de juiste randvoorwaarden ingevuld worden. //

Het ministerie van BZK heeft kennis genomen van de brief van de politieberaden en het College van procureurs-generaal aan de politiek en is momenteel bezig met het formuleren van een reactie.

Vitale partners en regio's ontmoeten elkaar op expertmeeting

Onder voorzitterschap van Paul Pattynama, voormalig Regionaal Commandant Brandweer Brabant-Noord, vond op 16 juni jl. alweer de zesde expertmeeting plaats. Het Veiligheidsberaad organiseerde de expertmeeting Vitale partnerschappen in Veiligheid samen met Vewin, de overkoepelende vereniging van drinkwaterbedrijven in Nederland.

De expertmeeting werd goed bezocht. Naast vertegenwoordigers uit de verschillende veiligheidsregio's, politieregio's en ministeries, waren ook de vitale sectoren (behalve helaas de ICT/telecom branche) goed vertegenwoordigd. Dit maakte dat zowel bij het plenaire gedeelte als in de workshops de verschillende partners kennis en ervaringen konden uitwisselen. De expertmeeting werd gehouden naar aanleiding van de eerste resultaten van het project Vitale Partnerschappen in Veiligheid (start juni 2009): een convenant voor de drinkwatersector en veiligheidsregio's. Dit convenant vormt de basis voor de convenanten met de andere sectoren als gas/elektra en ICT/telecom.

Het doel van de meeting was de aanwezigen met elkaar in contact te brengen, hen te informeren over de stand van zaken en inhoud

van de convenanten en kennis te laten maken met elkaars type organisaties en belangen. Rode draad door de gehele bijeenkomst was de uitwisseling van de kennis en ervaringen bij de totstandkoming van het eerste convenant: Wat betekent het voor de drinkwatersector? En wat zijn de verwachtingen bij de veiligheidsregio's? Hoe borgen we het convenant? En hoe werkt het in de praktijk? Maar natuurlijk vooral: het stimuleren van de aanwezigen om tot implementatie van het convenant te komen.

"Crisisbeheersing en rampenbestrijding is niet alleen een zaak van de veiligheidsregio, maar ook van andere partners in veiligheid. Het convenant zorgt – eigenlijk net als een trouwboekje – dat je met elkaar afspraken maakt én je eraan houdt. Het is een middel om met elkaar een relatie op te bouwen." Chris Dekkers, accountdirecteur Partnerschappen en Bedrijfsvoering bij de Veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid en tevens projectleider van dit project, zette helder uiteen hoe het drinkwaterconvenant is ontwikkeld (de basis hiervoor was het afgesloten convenant tussen veiligheidsregio Zuid-Holland-Zuid, politie en drinkwaterbedrijven Evides en Oasen en waarbij Dekkers als accountdirecteur Partnerschappen intensief bij betrokken was).

Zowel tijdens het plenaire gedeelte als in de workshops werd gesproken over de taken en bevoegdheden van de 'Liaison' bij onder andere de gemeentelijke beleidsteams en Regionale operationele teams. 'Elkaar kennen en gekend worden' was de boodschap van Ria Doedel, directeur drinkwaterbedrijf Waterleiding Maatschappij Limburg (WML) en voorzitter Vewin-Stuurgroep Beveiliging en Crisismanagement. Voor haar zit de meerwaarde van het convenant – naast het landelijke karakter – in de implementatie van de afspraken die met elkaar worden gemaakt. Juist het oefenen van noodsituaties in de koude fase zorgt ervoor dat je elkaar leert kennen zodat je bij een echte dreiging of calamiteit

Ria Doedel: "Kennen en gekend worden". Op de achtergrond een overzicht van drinkwaterbedrijven en veiligheidsregio's. Waarmee in een oogopslag duidelijk wordt dat bijvoorbeeld Vitens elf veiligheidsregio's in haar leveringsgebied heeft liggen.

elkaar weet te vinden. Verder bleek uit ervaringen van bijvoorbeeld het drinkwaterbedrijf Vitens (dit bedrijf heeft te maken met elf veiligheidsregio's) dat niet alle veiligheidsregio's bekend zijn met het feit dat de drinkwaterbedrijven aangesloten zijn bij C2000. Vitens en veiligheidsregio besloten daarop om bij 'elkaar op bezoek te gaan'.

Henk Jan Meijer, portefeuillehouder Multi DB Veiligheidsberaad (zie voorpagina) stond in zijn afsluitende betoog uitgebreid stil bij het bestuurlijk belang van samenwerken en bij de vraag vanuit de vitale sectoren waarom het niet mogelijk is om één landelijk convenant te maken voor alle 25 regio's. Al eerder hadden zowel Dekkers als Doedel in hun inleidingen aangegeven dat dit een stevig discussiepunt was in de projectgroep. "Veiligheidsregio's zijn nu eenmaal verlengd lokaal bestuur, daar hebben we ons aan te houden. Dit is zoals ons bestuurlijk bestel werkt. Vanuit het Veiligheidsberaad leggen we niets op, maar stimuleren en motiveren. En ik zie het anders: veiligheidsregio's en vitale partners kunnen met elkaar op regionaal niveau maatwerk maken met dit convenant als basis." //

Wat je allemaal onder vitale partnerschappen kunt verstaan en wat er bij komt kijken als je het hebt over informatie-uitwisseling werd duidelijk toen cartoonist Gideon Borman zijn impressie van de bijeenkomst voorlegde aan de zaal in een zogenoemde lach-afsluiting.

Eén van de mooiste wilden wij u niet onthouden. Maar zie voor meer beelden van Gideon, het volledige verslag en de presentaties van de bijeenkomst: www.expertmeetings-veiligheidsregio.nl

Opkomen voor je ouders

Geweld tegen ambulancebroeders, politieagenten en buschauffeurs: Veiligheidsregio Zuid-Limburg heeft er de buik vol van. Maar hoe kun je zoiets stoppen? Sinds een aantal maanden heeft de veiligheidsregio een website gelanceerd voor en door jongeren. Wie naar 'Boeitmedat' surft, krijgt heftige filmpjes te zien. Van een buschauffeur die in elkaar wordt geslagen of een politieagent die wordt lastiggevallen. Nagespeeld, maar toch. Ze zijn gebaseerd op waargebeurde verhalen. Daarna komen jongeren aan het woord. Het zijn de kinderen van ambulancebroeders, brandweerlieden en politieagenten. 'Wij zijn jong en boos op agressieve leeftijdsgenoten, die onze ouders molesteren', zeggen ze.

'Boeitmedat' is een multimediaal project, gericht op jongeren tussen de 14 en 18 jaar. Het confronteert jongeren op een voor hen zeer herkenbare en eigentijdse wijze met ongewenst agressief gedrag ten aanzien van de uitvoerders van een publieke taak en de gevolgen daarvan.

Het initiatief van Zuid-limburg komt voort uit het verzoek van het 'Programma Veilige

Publieke Taak' van BZK aan werkgevers om hufterig en gewelddadig gedrag ten aanzien van hun medewerkers te verminderen. De site biedt jongeren de mogelijkheid hun mening te geven, dan wel met elkaar in debat te gaan via een upload en een forum. Verder zet de campagne in op medewerking van de scholen. Naast het ophangen van posters, het uitdelen van flyers en werken met de website kunnen de scholen politieagenten, brandweerlieden en ambulancemedewerkers, die te maken hebben gehad met geweld en agressie, verzoeken hun verhaal te komen doen. Op deze manier wil Veiligheidsregio Zuid-Limburg een hele schoolgeneratie bewust maken van de gevolgen van hinderlijk en agressief gedrag ten opzichte van hulp- en dienstverleners en aandacht vragen voor een doodserieus probleem dat vrijwel dagelijks slachtoffers maakt.

Voor meer informatie kan contact worden opgenomen met: Leon Eummelen leummelen@brwz.nl en Bert van Klaveren Bert.van.Klaveren@Limburg-Zuid.Politie.NL Zie ook: www.boatmedat.nl

Project Handreiking Evenementenveiligheid

In Nederland worden jaarlijks veel grote publieksevenementen georganiseerd. Denk bijvoorbeeld aan festivals als Dance Valley, Pinkpop en Lowlands of aan sportieve evenementen als de Vierdaagse Nijmegen, de Dam tot Damloop en de Tour de France die dit jaar start in Rotterdam. En ook op de nationale feestdagen Koninginnedag en Bevrijdingsdag worden door het hele land grote festivals georganiseerd. De dramatische gebeurtenissen in 2009 op Koninginnedag in Apeldoorn en de strandrellen in Hoek van Holland maken overduidelijk dat een stevige multidisciplinaire voorbereiding op grote evenementen noodzakelijk is.

Recent heeft het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een subsidie toegekend voor het project 'Handreiking Evenementenveiligheid'. Doelstelling van het project is een handreiking op te stellen voor integrale multidisciplinaire advisering en voorbereiding van publieksevenementen. Gemeenten zijn vergunningverlener en kunnen specifieke eisen stellen aan de organisatie van een evenement. Bovendien zijn gemeenten verantwoordelijk voor de voorbereiding en uitvoering van openbare orde- en veiligheidsmaatregelen bij evenementen.

De projectleiders Herman van Hijum (Politie-academie) en Herman Jonkmans (Brandweer Amsterdam-Amstelland) benadrukken dat zij het wiel niet opnieuw gaan uitvinden. "In het land zijn namelijk al veel bestaande modellen beschikbaar. Deze zullen eerst geïnventariseerd worden. Daarbij werken we samen met de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid en de Inspectie voor de Gezondheidszorg. We gaan op zoek naar best-practices, die leidend zullen zijn in de ontwikkeling van de handreiking", aldus de projectleiders. De handreiking heeft een 'paraplufunctie' ten opzichte van lokaal/regionaal en/of specifiek evenementenbeleid. Ook het evenementenbeleid van Nationale Evenementen (NTCb) zal worden ingepast. "De bedoeling is dat een Platform evenementenveiligheid als klankbordgroep gaat functioneren. Dit platform bestaat uit vertegenwoordigers/

CONCERT AT SEA IN ZEELAND

Dit jaar wordt Concert at SEA voor het vijfde jaar georganiseerd, het eerste lustrum. De interregionale en interdisciplinaire samenwerking tussen zowel de overheidsdiensten als de evenementenorganisatie zelf, maken het mogelijk om op een verantwoorde wijze een festival te organiseren en daarbij toch rekening te houden met het uitgangspunt van een terugtrekkende overheid. Ondanks dat de hulpdiensten niet zichtbaar aanwezig zullen zijn, zijn ze vanwege de nauwe samenwerking met de evenementenorganisatie in zowel de voorbereiding als in de daadwerkelijke uitvoering, in 'realtime' op de hoogte van

deskundigen uit de vier kolommen, de evenementenbranche en andere partijen. Waar dit toegevoegde waarde heeft voor de ontwikkeling van de handreiking zullen in regio's kennissessies worden gehouden."

Als de handreiking klaar is (streefdatum april 2011) voorziet deze in een procesbeschrijving voor de realisatie van integrale multidisciplinaire

adviesing en in een niet-limitatieve lijst normen en voorwaarden op het gebied van veiligheid, waaraan maatregelen bij evenementen moeten voldoen. //

Voor meer informatie kunt u terecht bij Herman van Hijum (herman.van.hijum@politieacademie.nl) of Herman Jonkmans (h.jonkmans@brandweeraa.nl).

de voortgang van het evenement. Gebruikmakend van de informatie die op continue basis wordt aangeleverd vanaf het evenemententerrein, kunnen eventuele calamiteiten adequaat worden afgehandeld. Om in de beeldspraak te blijven van de diverse optredens: de hulpdiensten staan klaar achter de coulissen.

In de projectgroep die verantwoordelijk was voor het evenement, waren naast de brongemeente en de organisatie ook hulpdiensten vertegenwoordigd vanuit de naastgelegen Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond.

PERSONALIA

Bert van Dijk wordt per 1 september 2010 de nieuwe gemeentesecretaris van fusiegemeente Eijsden-Margraten. Hij beëindigt hiermee zijn functie als gemeentesecretaris in Zijpe en coördinerend gemeentesecretaris van de Veiligheidsregio Noord-Holland Noord. Vanuit deze functie was Van Dijk voorzitter van het Landelijk Overleg Coördinerend Gemeentesecretarissen (LO CGS).

Steven van de Looij start op 1 juli 2010 als regionaal commandant Noord-Holland Noord. Van der Looij was manager voorbereiding crisisbeheersing & incidentbestrijding bij Brandweer Amsterdam-Amstelland.

Het dagelijks bestuur van de Veiligheidsregio Brabant-Noord heeft **Frans van Wijland** benoemd als interim-commandant van Brandweer Brabant-Noord. Tot de komst van de nieuwe, nog te benoemen commandant neemt hij de taken van Paul Pattynama over die tot 1 mei jl. de functie van regionaal commandant vervulde.

Hoofdcommissaris **drs. M.H.C. (Miriam) Barendse** is benoemd tot korpschef van de regio-politie Brabant-Noord. Zij was daar al sinds 1 oktober jl. interim korpschef.

Magda Berndsen, korpschef Friesland, is gekozen in de Tweede Kamer voor D66. Plaatsvervangend Korpschef Max Daniel neemt de functie waar.

Esther Lieben wordt per 1 september a.s. de nieuwe regionaal commandant van Haaglanden. Zij was hiervoor districtscommandant Waterweg in Rotterdam-Rijnmond.

BZK Veiligheidscongres 2010

donderdag 11 november 2010
FIGI Theater
Zeist
Aanvang: 9.30 uur tot 17.00 uur

Het Veiligheidscongres 2010 staat in het teken van het thema

Veiligheid in Verandering

Interactieve workshops, mindmapping, rondetafelgesprekken en een informatiemarkt.

Kijk binnenkort voor meer informatie en om u aan te melden op www.minbzk.nl

Veiligheidscongres 11 november 2010

Elk jaar organiseert het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties het Veiligheidscongres. Verschillende projecten en programma's van BZK presenteren zichzelf en de meest actuele veiligheidsthema's in interactieve workshops, mindmapping en een informatiemarkt. U kunt ook in gesprek met verschillende inhoudelijk experts aan experttafels om onderwerpen wat uit te diepen.

VEILIGHEID IN VERANDERING

Het werkveld Veiligheid is een dynamisch werkveld en vaak onderhevig aan allerlei ontwikkelingen, innovaties en rampen of crises. Het veranderende politieke klimaat en de aanstaande bezuinigingen hebben ook hun weerslag op ons werkveld. *Komt er een nationale politie? Wat zijn de aandachtspunten van komend kabinet? Wat betekent netcentrisch werken voor de samenwerking tussen regio's en met nationale organisatie?* Het congres staat daarom in het teken van 'Veiligheid in verandering'.

MEER INFORMATIE

Het Veiligheidscongres vindt plaats op 11 november 2010 in het FIGI theater, Zeist. Meer informatie en de mogelijkheid tot inschrijven volgen op www.minbzk.nl/onderwerpen/veiligheid.

Juryvoorzitter Ben Ale (derde van links) stelt de vier genomineerden voor de 'Publieke Veiligheid Award' voor.

Nominaties Publieke Veiligheid Award

Tijdens 'De dag van de veiligheidsregio' op 20 mei jl. zijn de nominaties bekendgemaakt van de projecten die meedingen naar de 'Publieke Veiligheid Award 2010'. Vier projecten die zich onderscheiden door hun maatschappelijk belang en innovatief karakter zijn door de jury geselecteerd voor de finale in december a.s.. Het eerste genomineerde project is 'NL Alert' van het ministerie van BZK, het aanvullende burgeralarmeringssysteem via GSM-zendmasten. De tweede nominatie is Politie Groningen die Twitter wil inzetten als middel voor snelle communicatie met de burgers ter verbetering van de veiligheid en leefbaarheid. Als derde het burger AED-netwerk in de Veiligheidsregio Noord-Holland Noord, dat snellere hulp aan personen met een hartstilstand moet waarborgen. Het vierde project is 'Samenwerken en Slagkracht' van de Veiligheidsregio Zeeland, betreffende multidisciplinaire samenwerking bij incidentbestrijding op de Westerschelde. Op 1 december a.s. wordt de definitieve winnaar van de prestigieuze 'Publieke Veiligheid Award' bekend gemaakt.

Nieuwe website Nationaal CrisisCentrum

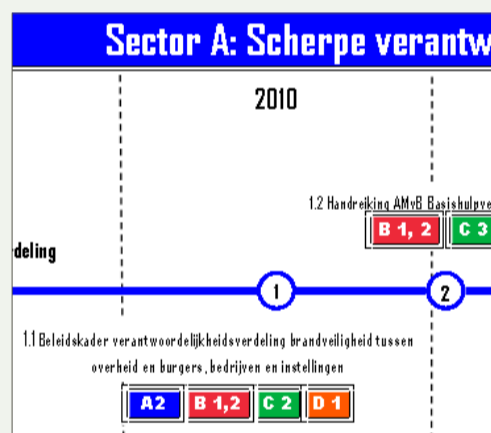
Het Nationaal CrisisCentrum (NCC) lanceerde 17 mei jl. de website www.nationaalcrisiscentrum.nl. De website is bedoeld voor professionals in crisisbeheersing en biedt kennis en expertise aan op het terrein van risico- en crisiscommunicatie en crisisbeheersing.

Belangrijke pijler van de website is het delen van ervaringen en *best practices* op rijksniveau maar ook uit de veiligheidsregio's, gemeenten en het NCC zelf. Verder is informatie te vinden over taken en werkzaamheden van het NCC tijdens crises, bijvoorbeeld ter ondersteuning van de crisiscommunicatie van veiligheidsregio's en gemeenten.

Heeft u vragen, opmerkingen of wilt u een (zelfgeschreven) artikel onder de aandacht brengen van de redactie? Mail dan naar: nccwebsite@minbzk.nl

NVBR-spoorboekje voor risicobeheersing

De NVBR is bezig om de uitgangspuntennotitie van haar programma risicobeheersing uit te werken in een 'spoorboekje'. De onderlinge samenhang tussen de vier speerpunten die in de uitgangspuntennotitie staan beschreven, worden daarin concreet en met tijdspaden aangegeven. "In een vreemde stad kost het altijd een tijdje om je weg te vinden in het metronet. Een spoorboekje kan dan snel overzicht en helderheid bieden", stelt Elie van Strien, programmaleider risicobeheersing NVBR. Met dit spoorboekje maakt de NVBR aan haar omgeving zichtbaar waar zij de komende vier jaren op wil inzetten.

In het 'Spoorboekje Risicobeheersing 2010-2014' worden de vier speerpunten concreet en helder voor het voetlicht gebracht. Het gaat om:

- scherpe verantwoordelijkheidsverdeling en een verhoogd veiligheidsbewustzijn;
- brandveiligheid als maatschappelijke afweging;
- wet- en regelgeving;
- toezicht, controle en handhaving.

Een vijfde speerpunt, 'kennisontwikkeling', loopt dwars door de andere vier heen. "We geven aan waar de verbanden tussen de onderwerpen zitten. Dat was niet opgenomen in de uitgangspuntennotitie die vorig jaar is gepresenteerd. De korpsen waren enthousiast maar konden moeilijk verbanden leggen tussen de speerpunten. Hoe verhoudt de regelgeving zich tot het toezicht? Welke stappen moet je op welk moment ondernemen om bij het eindstation te komen? En waar en met wie moet je contact leggen?" aldus Van Strien.

"Met dit 'Spoorboekje Risicobeheersing' legt de NVBR één van de fundamenten voor de uitwerking van de Strategische Reis", stelt Alexander Heijnen, als extern adviseur betrokken bij de uitwerking van het spoorboekje. Aanleiding was het creëren van overzicht en samenhang in de belangrijkste NVBR-activiteiten op het gebied van risicobeheersing. Met het spoorboekje, dat deze zomer verschijnt, maakt de NVBR – zowel binnen brandweer Nederland als ook aan haar omgeving – duidelijk op welke inhoudelijke thema's zij wil investeren, in gesprek wil gaan met partners en concrete resultaten wil boeken bij het verder versterken van het maatschappelijk rendement van de brandweer.

Heijnen: "Het 'Spoorboekje Risicobeheersing' kan door de 25 veiligheidsregio's worden gebruikt bij de uitwerking van haar eigen beleid rondom risicobeheersing. Het spoorboekje dient hierbij als inspiratie én als informatiebron om een vertaling naar de eigen regio mogelijk te maken. Dit vraagt vanzelfsprekend om maatwerk, gekoppeld aan de regionale risicodifferentiatie."

NIFV komt met cijfers 2009: Kinderen en ouderen meest slachtoffer bij fatale woningbranden

In 2009 vielen er 37 slachtoffers bij 34 fatale woningbranden. Bij 22 van deze branden (25 slachtoffers) was sprake van een niet-opzettelijke brandoorzaak. De belangrijkste oorzaken waren explosie, het in slaap vallen tijdens het roken en kortsluiting. Dat staat in de rapporten van het Nederlands Instituut Fysieke Veiligheid (NIFV) 'Fatale Woningbranden 2009' en 'Fatale Woningbranden – Vergelijking tussen de jaren 2003, 2008 en 2009'.

De meeste dodelijke slachtoffers (60%) zijn kinderen van 10 jaar of jonger of ouderen in de leeftijd van 66 jaar of ouder. Veel van de dodelijke slachtoffers lagen (vermoedelijk) te slapen (72%). Verder was een deel van de dodelijke slachtoffers niet of beperkt zelfstandig mobiel (32%) waaronder jonge kinderen en bedlegerige personen. Bijna een kwart (23%) van de fatale branden vond plaats in een woning met een eenvoudige bouwconstructie, zoals een stacaravan of chalet.

De staatssecretaris van BZK heeft de beide rapporten – mede namens de Minister voor WWI – aangeboden aan de Tweede Kamer. De NVBR is content met de kabinetsreactie waarin wordt aangegeven dat men zich sterk wil blijven maken voor een goed brandpreventiebeleid. De rapporten zijn te vinden op: www.nifv.nl en op de site van de NVBR (nieuws) is de volledige reactie van de NVBR te vinden.

Bezoek het NVBR-jaarcongres en denk mee!

Op 23 en 24 september vindt weer het jaarlijkse NVBR-congres plaats. Het thema van dit congres is 'Ruimte voor Vernieuwen', zowel in letterlijke als figuurlijke zin. De Brandweer staat aan de vooravond van een belangrijke beweging. Er liggen veel ambities voor de korte en de lange termijn. De beelden die zijn voortgekomen uit de Strategische Reis zijn breed omarmd. *Maar hoe gaan we onze ambities waarmaken? Wat moet daarvoor gebeuren en wat gaat dat van ons allemaal vragen?* Tijdens het congres creëren we ruimte om over vernieuwen na te denken. Maar ook geven we ruimschoots aandacht aan de diverse innovaties vanuit het brandweerveld. Bezoek www.nvbrjaarcongres.nl, meld u aan en denk met ons mee!

Stuur een mail!

HIER KAN UW NIEUWS STAAN

Wilt u uw kennis over projecten en initiatieven delen met uw partners in het land? Of heeft u nieuws betreffende uw veiligheidsregio? Stuur dan een mail naar de redactie: redactie@veiligheidsregio.nl

DE VEILIGHEIDSREGIO IN UW BRIEVENBUS?

De Veiligheidsregio niet ontvangen? Of zijn uw adresgegevens veranderd? Stuur dan een mail naar: redactie@veiligheidsregio.nl

AGENDA

EXPERTMEETINGS

In 2010 organiseert het Veiligheidsberaad de volgende expertmeetings:

- **7 oktober:** expertmeeting 'Informatievoorziening'
- **29 november:** expertmeeting 'Politie in de veiligheidsregio'

De expertmeetings vinden plaats bij het Nederlands Instituut Fysieke Veiligheid te Arnhem. Voor meer informatie zie: www.expertmeetings-veiligheidsregio.nl.

OVERIG

- **23 en 24 september:** NVBR congres (Nieuwegein)
- **11 november:** Veiligheidscongres BZK (Zeist)

COLOFON

De Veiligheidsregio is een kwartaaluitgave van het Veiligheidsberaad in samenwerking met NVBR, Politie Nederland, GHOR, VNG en het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Het kopiëren en/of overnemen van (delen van) de inhoud van deze uitgave is toegestaan, mits men vooraf toestemming vraagt aan de redactie en onder bronvermelding.

Veiligheidsberaad

REDACTIEADRES

Bureau Veiligheidsberaad
T.a.v. redactie De Veiligheidsregio
redactie@veiligheidsregio.nl
Postbus 7010
6801 HA Arnhem

HOOFDREDACTIE

Veiligheidsberaad, Winrie de Boer

REDACTIERAAD

GHOR, Michiel Hoorweg
NVBR, Frank Huizinga
VNG, Liane ter Maat
Politie Nederland, Frédérique de Vries

REDACTIE

BZK, Julia Milders, Nynke Stegink
Veiligheidsberaad, Alfred van de Pol, Elize Fallon

Eindredactie:

Ada Kraft
Redacteuren: Rob Jastrzebski, Klaas Salverda

Traffic: PINO evenementen & congressen

Ontwerp en opmaak: BORREN

Fotografie: Brabant Water, Gasunie, Lander, Rob Jastrzebski, Peter Hofman, Maarten van der Voorde, Nationale Beeldbank, RWS, NVBR, BZK, Crisisplein, Arnhem, Veiligheidsregio Zeeland
Cartoon: Patrick van Gerner, Tochtstrips
Drukwerk: Roto Smeets Utrecht

Oplage: 10.000 - juli 2010